

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Af en Forrædders [sic!] Papirer : hvad der blev fundet ved Aktionen mod Landsretssagfører Holger og Børge Brylids Kontorer d. 31. Oktober 1943 : Dokumenter, der afslører Embedsmænd indenfor Stat og Kommune, Planer til Frits Clausens Magtovertagelse, Partidisiplinære...

Alternativ titel | Alternative title:

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : Samtidens Forlag, 1943

Fysiske størrelse | Physical extent:

Af en Forræders Papirer.

København : Samtidens Forlag, 1943

62 s.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

DET KGL. BIBLIOTEK

80

HF

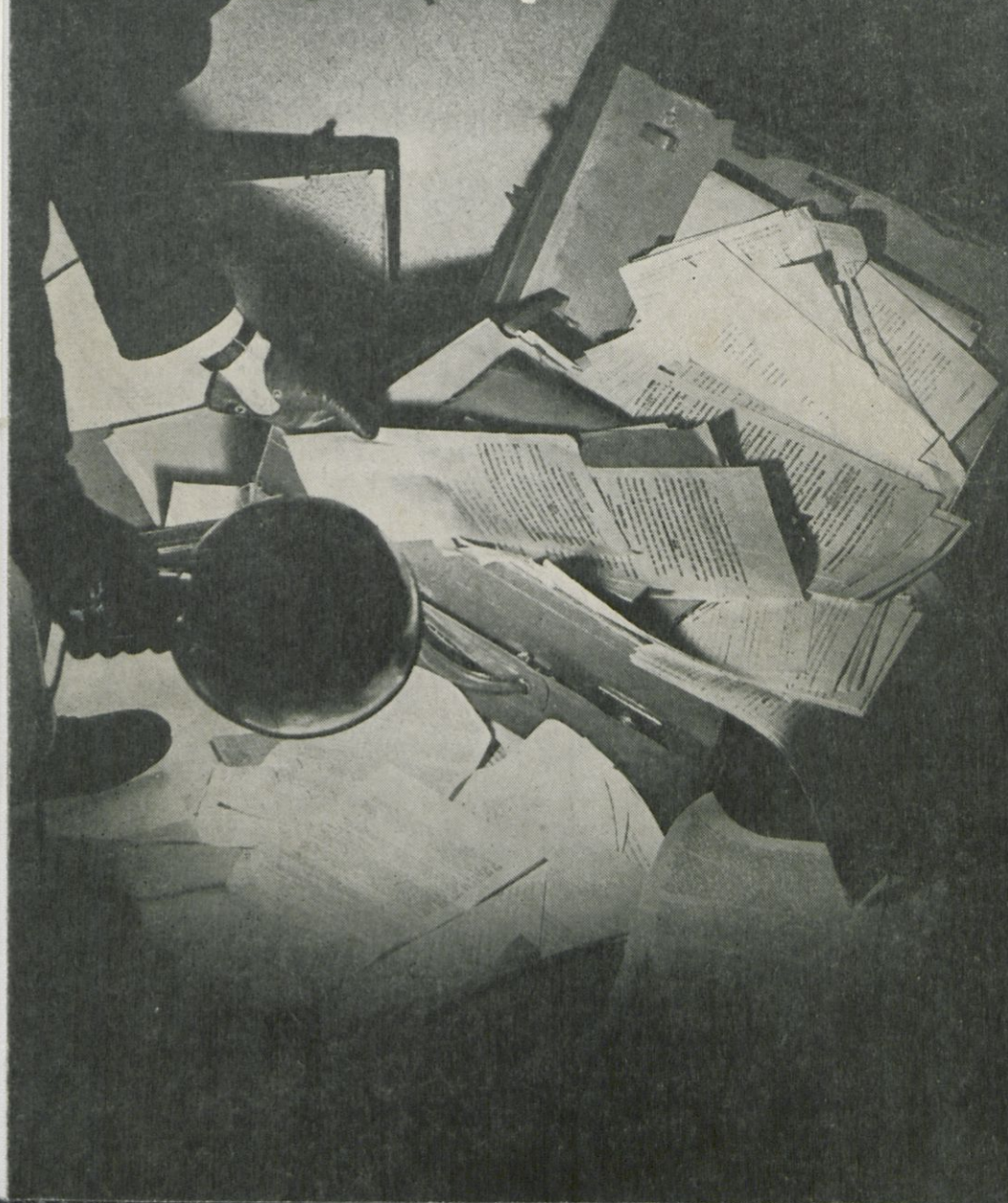
EN FORRÆDDERS

PAPIRER

1943

4

AF EN FORRÆDDERS PAPIRER

ET PAR ORD FRA UDGIVEREN

»Samtidens Forlag« er et uafhængigt dansk Forlag, der ikke har underkastet sig den Danskerne uvedkommende Censur, der har sit Hjemsted i »Dagmarhus«.

Denne Holdning gør, at vi unægtelig har et vanskeligere Job med at fremstille Bøger end de legale Forlag, og dog tror vi at kunne sige — og ikke uden en vis Stolt-hed — at vi hverken teknisk eller kunstnerisk staar tilbage for andre Forlag.

Prøv for Eksempel at sammenligne denne lille Bog med en hvilkensomhelst Bog af samme Størrelse, der er ud-kommet i Aar — sammenlign Papirets Kvalitet, Trykket og hele Udstyret — og De maa indrømme, at selvom alt andet var lige, saa laver vi endog meget pæne Bøger til skikkelige Priser.

Og saa har vi endda ikke nævnt det vigtigste: Bogens Indhold. Paa dette Omraade kan af let forstaaelige Grunde intet »overjordisk« Forlag konkurrere med os — og dog benytter vi os ikke af vor Særstilling, eller paaberaaber os vor Risiko, men leverer ordentligt Arbejde til rimelige Priser.

Hold Dem derfor hos Deres Leverandør underrettet om, hvilke Bøger vi udsender og bestil dem i god Tid. De skal aldrig betale mere end den Pris, der er trykt paa Bogen, Selvom den er lav, vil der af hver Bog blive et Overskud, der udelukkende gaar til nationale Formaal.

AF EN FORRÆDDERS PAPIRER

Hvad der blev fundet ved Aktionen mod Landsretssagfører Holger og Børge Brylds Kontorer, d. 31. Oktober 1943. Dokumenter, der afslører Embedsmænd indenfor Stat og Kommune — Planer til Frits Clausens Magtovertagelse — Partidisiplinære Retsmøder i Rosenvænget — Fortrolige Ordre fra Partiføreren — Brødrene Brylds fantastiske Opkøb af Ejendomme — Godsejer Aksel Juuls kolossale Hemmelighed.

SAMTIDENS FORLAG
KØBENHAVN MCMXLIII

I. Kapitel:	
Den 31. Oktober 1943	S. 1
II. Kapitel:	
Mændene omkring Fritz Clausen	S. 9
III. Kapitel:	
Smaa Nazi-Skæbner	S. 18
IV. Kapitel:	
Førerens Dagsbefalinger	S. 23
V. Kapitel:	
Planer om Magtovertagelse	S. 26
VI. Kapitel:	
Partiretten i Rosenvænget	S. 35
VII. Kapitel:	
Saa gode Venner var de vist	S. 48
VIII. Kapitel:	
Ved Vejen laa et Hus	S. 55
IX. Kapitel:	
Farvel, Hr. Bryld	S. 58
Efterskrift:	
Godsejer Juuls kolossale Hemmelighed	S. 61

Den 31. Oktober 1943.

Fritz Clausens Nazist-Parti er ved at blive opløst. Føreren selv har under Indtrykket af en overhængende Politianmeldelse for Bedrageri og Falsk foretrukket at melde sig som Frivillig til den tyske Krigsmagt, og overalt paa de nazistiske Kontorer har der hersket Travlhed for at faa kompromiterende Papirer bragt af Vejen.

Lørdag den 30. Oktober fik den danske Gruppe, der har foranlediget Udgivelsen af nærværende Bog, Meddelelse om, at *Brødrene Bryld* havde pakket to store Kufferter med Dokumenter, som skulde bringes i Sikkerhed i Tyskland. Der blev med kort Varsel tilrettelagt en Aktion for at sikre dette Materiale, som maatte formodes at være af Værdi for den kommende Rigsretsproces imod Landsforrædderne.

Søndag den 31. ved 17-Tiden gik fem Mand i Gang med at løse den stillede Opgave. Bryld'erne har Kontorer i Amaliegade 31. Fra Bygningens Bagside blev der sat en Stige op til 1. Salen, hvor man skaffede sig Adgang ved at skære en Rude ud med en Diamant. For at komme op til Sagførerkontorerne maatte man imidlertid endnu en Etage op, og fra Trappen blev Hoveddøren sprængt.

Det viste sig, at Virksomheden kun raadede over to Kontorer. I det inderste, tilsyneladende Chefens eget, fandt man de eftertragtede Kufferter; — man lod sig imidlertid ikke nøje med dette Bytte, men gik omhyggeligt Kontorer-nes Skuffer og Skabe efter. Det lykkedes dog ikke at finde andet af Interesse, og da det altid kan anses for en god Gerning at ødelægge saa meget som muligt hos Nazister,

samlede man midt paa Gulvet en Dynge Papirer, som man satte Ild til. Dette er i Politirapportens Dramatisering af Begivenheden blevet til, at »der var lagt en Brandbombe«. At bruge Brandbomber vilde være hensynsløst overfor den kønne, gamle Ejendom. Det lille Baal lavede præcist den ønskede Ravage, og ikke mere.

I Bil blev de to Kufferter med Dokumenter bragt bort, og de har siden været Genstand for en omhyggelig Gennemgang. Det mest værdifulde af Materialet er sorteret fra, og gengivet i den foreliggende Bog. For ikke at skuffe Læserne maa det straks oplyses, at de bryld'ske Papirer ikke indeholder store Sensationer. Der er et Par tusinde Navne paa Nazister, og der er Breve nok til at give et fyldigt Billede af den daglige Tilværelse indenfor Partiet. Da disse Linier skrives, i Novembér 1943, er Fritz Clausen og hans Parti overvundet, men det danske Folk staar endnu midt i Kampen imod de tyske Magthavere. Ekko'et fra Sabotageeksplosioner runger over Landet, og der ligger i Luften en Fornemmelse af forestaaende krigsafgørende Begivenheder. Men man maa ikke af den Grund tabe Sansen for Detaillerne og Eftertidens Forskere kan sikkert i denne lille Dokumentsamling finde adskilligt til Belysning af den fremmedartede Tone, som de danske Nazister betjente sig af.

Der er tre Brødre Bryld, og de repræsenterer Højfinansens i det clausenske Parti. Den ældste er *Hans Carl Bryld*, der er født i 1900 — derefter kommer *Holger Bryld* fra 1905 og *Børge Bryld* fra 1908. Den sidste er gift med Alice Sidney Bryld, der ogsaa er Sagfører. De tre Brødre har indtil for nylig ejet Nazi-Bladet »Fædrelandet«, men deres økonomiske Transaktioner gik saa vidt, at selv Tyskerne fandt Svindlerierne for grove. H. C. Bryld blev sendt paa Tvangsarbejde til Tyskland, medens de to andre Brødre helligede sig Arbejdet for det hændende Parti.

Mændene omkring Clausen

Det væsentligste Indhold i den bryld'ske Dokumentsamling er Sager indbragte for det juridiske Raad. Der er allehaande dagligdags Foreteelser, som er et naturligt Element i almindeligt nazistisk Familieliv. Der er Utroskab, Skilsmisser, Blodskam, Stikkeri, Kassebedrageri og Smaatyverier saavel af Partiets hellige Uniformer som af dets smaa Filialer af Nationalbanken.

Den væsentligste Interesse i dette Materiale er knyttet til den Parade af Navne, der her tropper op. I Partisagerne møder vi alle Partiets Forgrundsfigurer, hvis Sympati for Nazismen ikke har været Offentligheden ukendt. Men ingen vil tiltro de Herrer saa meget Mod, at de, naar Opgørets Dag kommer, tør staa ved deres Overbevisning, og det er derfor rart at have Breve med deres Underskrifter — Breve, der uigendriveligt beviser deres aktive Indsats for Danmarks Indlemmelse i det stortyske Rige. Fra det juridiske Raads interne Forhandlinger er der flere interessante Protokoludskrifter og endelig indeholder Dokumentsamlingen en Serie Skrivelser, hvori Nazisternes Magtovertagelsesplaner afsløres.

Lad os begynde med at blade lidt i den Mappe, der ved Sorteringen af Materialet har faaet den meget sigende Paa-tegning »Mændene omkring Clausen«. Ved forskellige Lejligheder har det juridiske Raad indbudt til saakaldte Kammeratskabsaftener og Foredrag i Partiets Højborg i Rosenvængets Allé. Man har med Omtanke udvalgt de Folk, der kunde tænkes at ville skele til det lille Naziparti, og de fleste af Svarene er da ogsaa hjertelige Tilkendegivelser af

den Glæde, hvormed disse ærefuldt Udvalgte ser frem til Møderne i Rosenvænget.

Det er ikke overraskende, at Dommer *Christian Junior* er blandt de glade Deltagere. Paa Københavns Byrets Papir skriver Dommeren:

Hr. Landsretssagfører Børge Bryld.

Hermed takker jeg for Indbydelsen til en Sammenkomst i Rosenvænget Allé Onsdag d. 9. ds. Kl. 20, som det skal være mig en Glæde at modtage.

Ch. Junior

Arkitekt *Axel Wanscher* er mere kortfattet. Han skriver:

Jeg takker for Deres venlige Indbydelse til Onsdag d. 9. ds. Kl. 20, som det vil være mig en Glæde at efterkomme.

Sagfører *Sigfred Hansen*, Klareboderne Nr. 6, udtrykker sig saaledes:

Jeg takker for Modtagelsen af Indbydelsen til Tirsdag d. 5. Maj Kl. 20, hvor jeg skal give Møde.

Sigfred Hansen

Sagfører Brandt Nielsen, Gravene 39 i Viborg, hvis Navn Læserne vil træffe adskillige Gange i denne lille Underholdningsbog skriver:

Tak for den venlige Indbydelse til Foredragsaftenen den 27. ds. — Jeg modtog den med Morgenposten i Dag. Som Trafikforholdene er, maa det vist betragtes som nogenlunde udelukket at foretage Rejsen til og fra København uden at ofre adskillige Dage paa den, saa for denne Gang maa jeg renoncere. Ved senere Lejlighed haaber jeg at kunne deltage!

Venlig Hilsen.

BRANDT NIELSEN

Paa et Stykke lilla Brevpapir, afsendt fra Rungsted Kyst den 24. Marts 1942 staar at læse:

Overretssagfører G. W. Høst takker D.N.S.A.P.'s juridiske Raad for den til Foredragsaftenen Fredag d. 27. ds. modtagne venlige Indbydelse som det vil være ham en Glæde at efterkomme.

C. W. HØST

Fuldmægtig under Københavns Magistrat A. Stormgaard Jepsen udtrykker sig saaledes:

Til D.N.S.A.P.'s juridiske Raad.

For Indbydelsen til at deltage i Kammeratskabsaften

d. 5. Maj beder jeg Dem modtage min bedste Tak.
Jeg kommer gerne til Stede.

A, STORMGAARD JEPSEN

Sekretær i Socialministeriet, cand. jur. Børge F. Fabricius skriver fra sin Lejlighed i Havnegade 23:

Til D.N.S.A.P.'s juridiske Raad.

Jeg tillader mig herved at takke for den modtagne Invitation til Onsdagen d. 24. ds., som det skal være mig en Glæde at efterkomme.

Ærbødigst

Børge F. Fabricius.

Sagførerfuldmægtig Frits P. Thyge-Hansen:

Til D.N.S.A.P.'s juridiske Raad, Rosenvængets Allé 32, Ø.

Herved tillader jeg mig at meddele Dem, at det skal være mig en Fornøjelse at efterkomme Deres elskværdige Indbydelse til Fredag d. 27. ds. Kl. 20.

Deres ærbødige

A. Stormgaard Jepsen
Fuldmægtig i Højesteret.

Sekretær i Socialministeriet, cand. jur. *Erling Arntzen:*

D.N.S.A.P.'s juridiske Raad.

Jeg maa med Beklagelse meddele, at jeg desværre ikke til det fastsatte Tidspunkt, Onsdag d. 24. ds. Kl. 20, er i Stand til at modtage den venlige Indbydelse til at høre om nationalsocialistiske Juristers Arbejde indenfor Partiet.

E. Arntzen.

Sekretær i Ligningsdirektoratet, cand. jur. *Ib Lindgren* skriver paa D.N.S.A.P.'s Papir:

Kære de Flont. Hoslagt følger den ønskede Attest, mit Medlemskort, samt 3 mere eller mindre gode Fotos, som formentlig kan klippes til i den ønskede Størrelse.

Jeg benytter Lejligheden til at takke for Indbydelsen til Kammeratskabsaften d. 5. Maj. Jeg kommer selvfølgelig.

Dansk Front!

Ib Lindgren.

Overretssagfører *A. Gjedde-Olsen* skriver fra Villa Sfax, Skjoldborgvej 8, Charlottenlund:

Jeg takker for Indbydelsen til Onsdag d. 20. ds. og glæder mig til at komme. Jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at min Adresse ikke er Skjoldborgvej 8 Søborg, men Skjoldborgvej 8, Charlottenlund.

Med Højagtelse

A. Gjedde-Olsen.

Inspektør i Sparekassetilsynet, cand. jur. W. Thorndal-Sørensen skriver:

Til DNSAP's juridiske Raad.

*Jeg takker for Deres venlige Indbydelse til Dr. jur. Popp-Madsens Foredrag d. 27., denne Maaned.
Det vil være mig en Glæde at komme til Stede.*

Ærbødigst

W. Thorndal-Sørensen.

Kontorchef i Udenrigsministeriet, C. G. Worsaae.

Hr. Landsretssagfører Børge Bryld.

Idet jeg takker for den venlige Indbydelse til at komme til Stede ved en Sammenkomst Onsdag d. 9. ds. Kl. 20, tillader jeg mig at meddele, at jeg skal have den Glæde at indfinde mig.

Dansk Frank
C. G. Worsaae

Landsretssagfører Bernt Wass sender følgende Svar:

Jeg takker for det juridiske Raads Indbydelse til Fredag d. 27. ds.

Det skal være mig en Fornøjelse at komme.

Ærbødigst

Wass.

Et lignende Svar foreligger fra Landsretssagfører V. Baller:

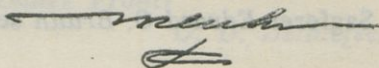
Maa jeg takke for Deres elskværdige Indbydelse til d. 27. ds., som jeg med Tak modtager.

Ærbødigst

Baller.

Fuldmægtig i Københavns Byret, *I. P. Suhr* udtrykker sin Glæde over Invitationen paa følgende Maade:

Modtager herved den venlige Indbydelse til Fredag d. 27. ds. Kl. 20, som det skal være mig en stor Glæde at efterkomme.

Sagfører cand. jur. *O. Fabricius Frederiksen*, Ringsted, er ligeledes en glad Modtager af Nazisternes Invitation. Han skriver:

Jeg har med Tak modtaget Raadets Indbydelse til Foredragsaften d. 27. ds., som jeg med Glæde efterkommer.

Dansk Front!

O. Fabricius Frederiksen.

Fra »et Tvillingepar« i Udenrigsministeriet, Fuldmægtigene Dr. jur. Aage Gregersen og Vilhelm Skouenborg, foreligger følgende enslydende Skrivelse:

Fuldmægtig saadan og saadan takker for den venlige Indbydelse til en Foredragsaften i Stabskontorerne, Fredag d. 27. Marts Kl. 20, og vil med Glæde efterkomme Indbydelsen.

Sekretær i Københavns Byret med det meget sigende Navn, Cand. jur. Enevoldsen skriver kort og godt:

Hermed takker jeg for Indbydelsen til d. 27. ds.

Dansk Front!

Enevoldsen.

Sagfører Edvard O. Bruun sender følgende Tak:

Jeg takker for Indbydelsen til Kammeratskabsaftenen d. 5. Maj og meddeler Dem, at jeg gerne ønsker at være til Stede.

Med Højagtelse

E. O. Bruun.

Sekretær, cand. jur. Chr. Teisen tilsiger sin Tilstedeværelse ved en Sammenkomst paa Stabskontoret som følger:

Jeg takker meget for Indbydelsen til Sammenkomsten paa Stabskontoret d. 9. ds.

Det vil være mig en Glæde at komme.

Dansk Front!

Chr. Teisen.

Fra Fuldmægtig i Københavns Byret, cand. jur. A. E. Schoug foreligger der følgende Svar:

Hr. Landsretssagfører Børge Bryld.

Jeg har modtaget Deres venlige Indbydelse til Sammenkomst Onsdag d. 9. ds. Kl. 20. Det skal være mig en Glæde at efterkomme Indbydelsen.

Deres ærbødige

A. E. Schoug.

Endelig skriver Sagførerfuldmægtig O. D. Dethlefsen, Thorvaldsensvej 16:

Jeg har med Tak modtaget Indbydelsen til d. 27. ds. og skal gerne efterkomme den.

Dansk Front!

O. D. Dethlefsen.

Af dem, der iøvrigt har sagt Ja, men hvis Takkeskrivelser ikke findes i den noget rodede Dokumentsamling kan nævnes:

Professor ved Københavns Universitet, Dr. jur. Knud Berlin, Cand. jur. Søren Clausen, Landsretssagfører Carl Viuff, Sagførerfuldmægtig Anker Petersen, Sekretær, Cand. polyt. K. K. V. Bruun, Expeditionssekretær i Justitsministeriet, Dr. jur. C. Popp-Madsen, Sekretær i Justitsministeriet, Cand. jur. Harpøth, Sekretær, Cand. jur. Wassmann, Sekretær i Direktoratet for Sygekassevæsenet, Cand. jur. Heinrich-Petersen, Cand. jur. Asger Schiøler, Cand. jur. Max F. Krogh, Cand. jur. Jørgen Wernberg samt Assistent R. H. Meldahl.

En Del Indbudte har sagt nej, men der kan dog læses et og andet af disse Skrivelser, hvorfor vi bringer et Par enkelte Prøver. Vi vil saa overlade Læseren selv at afgøre, om de vilde have svaret paa samme Maade, hvis de var blevet indbudt til Foredrags- eller Kammeratskabsaften i Partiborgen i Rosenvænget.

Politidirektør Stamm lader skrive saaledes:

Politidirektøren takker D.N.S.A.P.'s juridiske Raad for den venligt fremsendte Indbydelse til at overvære Foredragsaften d. 27. denne Maaned, men beklager at være forhindret i at komme til Stede, da jeg allerede har modtaget anden Indbydelse til samme Aften.

Videre følgende Brev:

Kontorchef i Udenrigsministeriet C. Peschardt takker for den venlige Indbydelse til en Foredragsaften i Stabskontoret Fredag den 27. Marts, men beklager at være forhindret i at komme til Stede.

Byretsdommer Jørgen Berthelsen skriver:

Idet jeg takker for Raadets venlige Indbydelse til Foredragsaften d. 27. denne Maaned maa jeg desværre meddele, at jeg er forhindret i at komme til Stede paa Grund af andet Møde.

Politifuldmægtig H. Urne skriver saaledes:

Idet jeg takker for den mig tilsendte Indbydelse til at overvære Dr. jur. Popp-Madsens Foredrag d. 27. ds.

beklager jeg at maatte meddele, at jeg er forhindret
i at komme til Stede.

Med megen Agtelse

H. Urne.

Landsretssagfører Ejner Christgau udtrykker sig saaledes:

Idet jeg takker for Indbydelsen til Møde i det juridiske Raad d. 27. Marts dette Aar, beklager jeg at maatte meddele, at jeg paa Grund af en Generalforsamling den paagældende Aften ikke kan komme til Stede.

Ærbødigst

E. Christgau.

Sekretær i Udenrigsministeriet E. D. Gunder-Hansen skriver:

Hr. Landsretssagfører Børge Bryld.

Først min hjerteligste Tak til Dem og Deres Hustru for den usædvanlige indholdsrige Aften forleden. Som jeg lige fik nævnt er det mig desværre umuligt at komme til Møde Onsdag Aften, da jeg netop den Aften skal have Vagt i Ministeriet og ikke har været i Stand til at bytte Vagten bort.

En Artikel om Spaniens syndikale Økonomi er for Tiden under Udarbejdelse.

E. D. Gunder-Hansen

Ogsaa Indsamlingslisterne til Fordel for Frikorpset indeholder lidt nazistisk Personalhistorie.

Arkitekt *Axel Wanscher* flottes sig med 25 Kroner, mens Afdelingsleder i Direktoratet for Vareforsyning *Aage Worsaae* og hans Broder *Carl Gustav Worsaae* hver hidrager med 10 Kroner. Dommer *Junior* siger nej, men hans Fuldmægtig *I. P. Suhr* afleverer en 5-Kroneseddel. Kontorchef *Peschardt* giver 10 Kroner. Sekretær *Asger Schiøler* sender 5 Kroner og Sagførerfuldmægtig *O. D. Dethlefsen* skriver forretningsmæssigt:

Under Henvisning til behagelig Telefonsamtale af Dags. Dato tillader jeg mig vedlagt at fremsende Kroner 2 — i Check 1/ Den danske Landmandsbank.

Dansk Front!

O. D. Dethlefsen.

Popp-Madsen møder med 10 Kroner. Sagfører *Gunnar Andersen* lover at sende 2 Kroner paa en Check, mens *Gunder-Hansen* erklærer at han ikke har Raad.

Smaa Nazi-Skæbner.

Det juridiske Raad har haft mange Problemer til Overvejelse. Der er ikke Grænse for, hvad de videbegærlige Medlemmer har ønsket Oplysninger om — og det er kun Medlemmer, der har nydt godt af Partiets juridiske Kundskab. Saaledes faar den stakkels Fru A. Larsen fra Øhlenschlägersgade 11 følgende Paategning paa Grundlag af en Henvendelse om social Understøttelse: *Hun syntes det var ligegyldigt, hvem man gik til, naar bare man blev hjulpet. Sagen henlagt.*

Partimedlem K. L. Bang i Hufølge har dette vanskelige Problem at løse:

Jeg har lejet en gammeldags Lejlighed med »Dass« i Gaarden. Ejeren har opdaget, at jeg har nazistiske Interesser og vil derfor have mig til at gøre det Svinearbejde at holde »Dasset« rent. Har han Ret til det?

Raadet rekvirerede Hr. Bangs Lejekontrakt, men desværre fremgaar det ikke af Akterne, hvilken Udgang Sagen har faaet. Den Beskæftigelse som den paagældende Hus-ejer har overdraget Hr. Bang forekommer jo iøvrigt meget passende.

En ung SS-mand Knud Carlo Petersen, Borgerdel 21, Roskilde, har søgt at opnaa Tilladelse til at indgaa Ægteskab med en ung Pige, med hvem han venter sig et Barn. Hun er imidlertid under 18 Aar og hendes Forældre er ikke stolte af den tilkommende Svigersøn og har derfor modsat

sig Ægteskabet. Paa Grundlag af deres Protest blev det juridiske Raads Andragende om Dispensation afslaaet af Myndighederne.

Radiotekniker *Sigurd Black*, Ved Mønten 11, henvendte sig til Raadet for at blive hjulpet ud af en indviklet og delikat Børnebidragssag, hvori en tysk Marinesoldat var indblandet. Han vilde gerne løbe fra sin Forpligtelse, men Myndighederne har paa Grund af Sagen nægtet ham Udrejsetilladelse til Tyskland. Hans nazistiske Sagfører siger rent ud: *Jeg er bange for, at vi ved at tage Sagen op, kun vil gøre de paagældende Myndigheder endnu mere vrantne end de er i Forvejen og derved skade Manden.*

Partikammerater er ikke uenige.

Sysselleder *V. Jørgensen* i Korsør er røget i Totterne paa sin Partikammerat *Viggo Christiansen* i Slagelse. Han faar dette Svar fra Raadet: *Naar vi ikke har kunnet tage os af denne Sag er det fordi, det er Raadet forbudt at føre Retsager imod Partikammerater.*

I en Separationssag oplyses det, at Fru *Ellen Petersen* har klaget over sin Mand, der er i Waffen SS, hos »der Fürsorgsoffizier«. Han har optaget udførlig Rapport, idet Waffen SS har ønsket at foretage disciplinært Skridt imod Manden.

Arbejdsmand *Lars Chr. Hansen*, H. C. Ørstedesvej 64 i Herning, der har haft Arbejde for Tyskerne, beklager sig over, at hans Arbejdsgiver, Ingeniør *Krøyer* i Aarhus ikke har overholdt Kontrakten. Han oplyser, at Ingeniør *Krøyer* af den tyske Stat daglig har modtaget halvanden Reichsmark pr. Mand til Forplejning, medens de Kostpenge han beregnede Arbejderne kun blev opgjort til 91 Pfennig.

I en Skifteretssag har Raadet gentagne Gange henvendt sig til Dommer Riis i Grenaa, der tilsidst for at slippe for yderligere Skriverier meddeler, »at Dommerkantoret aldrig har korresponderet med juridiske Raad eller lignende Virksomheder. Spørgsmaalet om D.N.S.A.P.'s juridiske Raads Berettigelse til at yde juridisk Bistand maa formentlig bedømmes efter Lov Nr. 123 af 13. Marts 43, hvorfor man finder det rigtigst, at Raadet henvender sig til Justitsministeriet.«

„De røde Hunde i Vordingborg“.

Revisor *Henning Jensen*, Vendsysselsvej 21, har en Søn, der har været en saa aggressiv N.S.U.'er, at Værgeraadet har følt sig foranlediget til at gribe ind. I den Anledning har Revisoren henvendt sig til Raadet. Denne Sag er som de fleste andre med Beklagelse henlagt.

SS Stürmmand *Carl Nellemann* er faldet ved Fronten Lille Juleaften. Hans Kone drikker og hans Svigermoder ønsker derfor Børnene fjernede fra Hjemmet. Vidneerklæringen i Sagen er en triviell Parade af tyske Vaabenarter, der har passeret over Moderens Leje.

En gift Arbejdsmand *Svend Aage Andersen*, Skibbinge, henvender sig til Raadet i Anledning af, at han er blevet udlagt som Barnefader af en Pige, der øjensynlig har staaet i Forhold til adskillige. I den Anledning udtaler han bl. andet: »Maxisterne i Vordingborg, de røde Hunde, dog mest Dommeren, han var nemlig helt rødmalet en Stauning Nr. to, han tvang for saavidt den unge Dame til at opgive ogsaa mig...« Og han fortsætter med at forklare, at han mødte i Vordingborgs Retssal med Hagekorset i venstre Knaphul, og i den Anledning »klemte denne væmmelige Karl løs paa mig med meget Iver og Lyst, han gjorde Tegn til en haandfast Mand efter nogen Tids Forhandling med mig, som

ikke førte til Resultat.« Han skildrer derefter, hvorledes han af den haandfaste Mand samt af en væmmelig stor Schæferhund blev trukket igennem Vordingborgs Gader til Kredslægen for at faa taget en Blodprøve. Da denne gik ham imod, blev han dømt. Den uheldige Arbejdsmand klagede sin Nød til Politimester *Vagn Bro* i Præstø, samt Landsretssagførerne *Friis Dambæk* og *Møller* samme Sted, der alle raadede ham til at søge fri Proces hos Amtet, hvortil de tilsagde ham deres Støtte. Brevet fortsætter videre »..... da jeg saa henvendte mig der, og Sagen var ved at komme i Orden opsøgte en Betjent mig, vistnok sendt ud fra Dommeren i Vordingborg for at høre, om jeg, hvis jeg tabte Sagen, vilde betale denne selv, dette betragter jeg som en grim Rævestreg.« Tilsidst giver den uheldige Nazist endnu en Gang Udtryk for, »at der er Rævestreger med i Spillet«. Den eneste Trøst Raadet kunde yde den nødstedte Partifælle var en Anmodning om ikke at foretage sig yderligere i Sagen.

NB.: En Stikker.

Ogsaa Stikkere kan man finde i de bryldske Arkiver. Fru *Brünander*, Nr. Søgade 17, har anmeldt, at Helge Asmussen, der bor i en Klublejlighed i samme Ejendom, har Maskingeværkugler hængende som Souvenir paa Væggen sammen med engelske og amerikanske Flag. Virkningen af denne Stikkergerning er ikke udeblevet. Rapporten slutter: *Manden hentet af — — — den 4. September 43. Han havde endvidere 2 Maskinpistoler.*

Hvad de tre Tankestreger betyder er der desværre næppe Tvivl om.

Skotøjshandler *K. Dyhr* i Aalborg er en Mand, som man maa være opmærksom paa. Han har henvendt sig til det

juridiske Raad for at faa Hjælp til at gennemtvinge, at Firmaerne *Johannes Larsen*, Ejby Station, og Skotøjsfabriken *Rex* i København tvinges til at levere ham Varer. Skotøjshandler *Dyhr*, der er Medlem af Nazistpartiet er af den Opfattelse, at han er Genstand for en politisk Forfølgelse. Ogsaa denne Sag slutter trivielt med Paastemplingen »Henlagt«.

Det er nu heller ikke helt nemt at holde med Fjenden. Det har Først-Skolelærer *I. Frees*, der bor i Alnor pr. Graasten, faaet at føle. Han er Nazist, og som rimeligt er, ikke populær i den stedlige Skolekommission. Man har drevet den Trafik, at nægte ham Adgang til de ministerielle Cirkulærer, og dette er han blevet saa opbragt over, at han i lange og harmfulde Skrivelser besværer sig overfor det juridiske Raad. Raadet henvender sig til Undervisningsministeriet, og Undervisningsminister *Højbjerg-Christensen* svarer den 18. November 1942 med følgende kølige Afvisning »— — — i denne Anledning skal man meddele Raadet, at saafremt den paagældende Lærer maatte ønske at fremsætte Klage over noget i hans Virksomhed som Lærer vedrørende Forhold, maa han selv rette Henvendelse til Ministeriet, hvorved bemærkes, at Klagen maa indsendes hertil gennem den stedlige Skolemyndighed.«

Mellem Brødre.

Som vi tidligere har set er det svært selv for det lille Parti at holde Justits mellem Medlemmerne. Den fungerende Afdelingsleder for »Syslet« i Rødovre-Hvidovre indberetter følgende for Nazisterne lidet flatterende Affære: Søndag d. 9. Marts 1941 Kl. 16 om Eftermiddagen blev der ringet paa Døren. Min 80-aarige Moder, der var alene hjemme, lukkede op, og udenfor stod en Mandsperson, der erklærede, at han skulde hente en Del Borde og Bænke, som

stod i den S.A.-Skole, der var indrettet i Kælderen, og i den Skole for Kvindegruppen, som jeg havde paa første Sal. Vedkommende Person gik uden Parlamentering ned i Kælderen og hentede de Ting, han havde Brug for. Derefter gik han op paa første Sal og tog, hvad der stod. Det hele blev læsset paa en Bil og kørt bort. Jeg ringede først til Afdelingskasserer i D.N.S.A.P., Købmand *Vingnæs*, Hvidovrevej 41, som jeg vidste var en af de ivrigste i Agitationen for det nye Parti »Dansk Front«. Han nægtede imidlertid at kende noget til Sagen. Jeg ringede derefter til Rødovre Politistation, hvor jeg sigtede »Dansk Front« for Tyveri og opgav Navnene paa Partiets Ledere, Købmand *Kryger*, Vojensvej 61, Købmand *Vingnæs*, samt Trykkeren af »Dansk Front«, Bogtrykker *Hammeken*, Skærbækvej 14, Rødovre. Jeg fik den Besked, at jeg maatte henvende mig næste Dag.

Efter yderligere forgæves Henvendelse paa Stationen næste Dag lykkedes det mig sent paa Eftermiddagen at faa en Kriminalbetjent i Tale. Nævnte Herre var noget af det mest uforskammede, jeg længe har været ude for. Maaden, hvorpaa han tiltalte mig, var nærmest som om, det var mig og D.N.S.A.P., der var sigtede, og jeg var ikke et Øjeblik i Tvivl om, at han tilhørte Systemets Garde. Da jeg paa hans arrige Spørgsmaal om, hvem Effekterne tilhørte, fortalte, at de tilhørte Partiet, snurrede han »Partiet! Partiet! Hvem er Partiet? — Det kan jo ligesaa godt være det ene som det andet, vi vil ikke have noget med den Sag at gøre. Det er Selvtægt. Det vedkommer ikke os.«

Angaaende selve Fjernelsen har jeg faaet konstateret, at Effekterne er blevet fjernede af et tidligere Medlem af D.N.S.A.P., *Otto Bloch Andersen* (Stikker. Red.), en arbejdsløs Sølvsmed, som har et Ekstraarbejde som Trykker af »Dansk Front«.

Endelig, som en Kuriositet, denne Paategning paa et Brev. Den er faktisk skrevet af en Lektor ved Aarhus Universitet, Dr. V. J. v. Holstein Rathlau.

Louis de Flon
Louis de Flon.

Hagen er i Orden. Jeg traf Holger Bryld i Kvarneborg d. 15. Aug.; og han og Poul Jensen er i forbindelse med hinanden. De forhandler mundtligt i Odense i morgen. Så det hele er så fint, som vi kan ønske. Tak for Hjælpen!!

Venlig Hilsen! Dansk Front!

19 $\frac{4}{9}$ 43

V. J. v. Holstein Rathlau.

Førerens Dagsbefaling.

Adskillige af de Proklamationer til internt Brug, som *Fritz Clausen* gennem Aarene har udarbejdet er at finde i de bryldske Papirer. Vi skal give et Par enkelte Eksempler for derigennem at illustrere Tonen indenfor Partiet.

Først et Opraab til »Stormafdelinger i alle Omraader«:

Partikammerater!

Efter den sidste Tids Begivenheder har vi mistet Tilliden til det danske Politi. Justitsministeren er ikke skredet ind, naar ledende Politiembedsmænd har opbidset Politiet imod os. Han tillader kommunistiske og jødiske Kredse at udfolde en Aktivitet, som aldrig før, trods Loven af 22. August 1941. Talrige Hændelser beviser, at danske Nationalsocialister ikke mere er under Politiets Beskyttelse. Naar der begaaes Attentater, Brandstiftelser, Demonstration og andre ulovlige Handlinger imod os, bliver der set igennem Fingre dermed. Justitsministeren gør paa denne Maade store Dele af det danske Folk fredløse og bringer vore Landsmænd i en skæbnesvanger Situation. —

Fra i Dag overtager vi selv Beskyttelsen af vore Omraader, og den Voldsmand, der forsøger at trænge ind, bliver slaaet ned, uanset om Justitsministerens Politi beskytter ham — indtil der er skabt Retstilstande ogsaa for Nationalsocialister og de Paarørende af dem, der i Dag kæmper paa Østfronten.

*Dansk Front!
FRITZ CLAUSEN,
Partifører.*

*/ Th. Larsen,
Stabsleder.*

Bovrup, d. 6. Februar 1942.

Stabsleder *Th. Larsen* lader under 12. Februar 1942 kundgøre:

Til Partikammerater, der er ansatte ved de forskellige Partiinstansers Kontorer.

Jeg henleder Opmærksomheden paa Partiførerens Ordre, at alle Partikammerater, der har Ansættelse ved et Partikontor, har Pligt til i Fritiden at tage energisk Del i Partiarbejdet indenfor den Afdeling, vedkommende er tilmeldt, eller Kvindegrupperne, SS eller NSU.

Der vil i Fremtiden blive holdt nøje Kontrol med om de paagældende efterkommer Partiførerens Ordre.
Bovrup d. 12. Februar 1942.

Dansk Front!

TH. LARSEN,
Stabsleder.

Ogsaa *Børge Bryld* ser sig nu og da foranlediget til at tage sig af Partidisciplinen. Han udsteder saaledes blandt andet følgende Ordre:

1. *Efter Partiførerens Ordre, skal alle Breve fra Raadet skrives i »Jeg«-form.*
2. *Alle Breve, Ansøgninger etc. skal underskrives med »Dansk Front«.*
3. *D. M. Heinrich-Petersen er min Stedfortræder.*
4. *Det er desværre nødvendigt at indskærpe, at det er alle Partimedlemmers Pligt at bære Partiemblemet og uanset Arbejde for Raadet, deltage i Afdelingsmøder og andre Partiforanstaltninger.*

Børge Bryld.

I Partiordre Nr. S 1/42. bekendtgør Stabsleder Wodschow:

Det bestemmes herved, at der ved Ansættelse ved Partiets Blade, Trykkerier, Fagkontorer med videre kun maa tages Hensyn til Dgtigheden indenfor Arbejdsfeltet og Partitroskab. Ansættelse af Funktionærer, der ved Familiebaand er knyttet til Ledelsen maa ikke finde Sted medmindre saadanne Funktionærer paa Grund af særlige Kvalifikationer er berettigede til Ansættelse.

Hvor der er ansat Funktionærer, der med Familiebaand er knyttet til Ledelsen, uden at særlige Kvalifikationer er til Stede, vil Opsigelse være at meddele de paagældende, for Antagelse af anden Arbejds-kraft.

Indberetning imødeses, hvorvidt der af denne Aarsag vil være at foretage Opsigelser.

Dansk Front!

Partiføreren.

Censur paa Chr. V's danske Lov.

Nødvendigheden af at udstede en saadan Forordning ses blandt andet af en Meddelelse Nr. S 1/42 af 21. Januar, i hvilken Partiføreren forlanger de sikkert talrige Rapporter om Afskedigelser indsendt til Sekretariatet i Rosenvænget.

Fra en nordjysk By, der desværre ikke er nærmere stedfæstet, forligger denne lille lystige Proklamation:

Husk at møde talrige paa Tirsdag for at være med til at afperge det Lysskye Foretagen, der denne Aften vil blive holdt i Forsamlingshuset Kl. 8.

Vær med til at ødelægge denne Foretagen for Frans og hans Slæng.

For ret at oplyse Partimedlemmerne om dansk Sæd og Skik blev der truffet Beslutning om at udsende Christian den 5tes danske Lov. Af Manuskriptet fremgaar, at man har faaet Betæneligheder ved at aftrykke en enkelt af de udvalgte Paragraffer, nemlig den, der siger »*Ingen maa tage sig selv Ret men enhver skal tale og dele sig til Rette*«. Den er strøget med en stor rød Streg.

Endelig har man lavet et Cirkulære, der for den danske Befolkning er særdeles oplysende. Det fortæller nemlig, hvilke Nazister, der »sørger« for Myndighederne. Det er følgende:

For Udenrigsministeriet, *Skouenborg.*

For Socialministeriet, *Fabricius.*

For Københavns Kommune, *Stormgaard-Jepsen og Gjedde-Olsen*

og for Politiet *de Flon.*

Dette Cirkulære er udsendt i Forbindelse med Distribueringen af Partiets Maanedsbreve. Det oplyses frimodigt, at Halvdelen af Oplaget gaar til Dommerfuldmægtige Landet over.

Planer om Magtovertagelse.

At Fritz Clausen har arbejdet med Planer om ved Kup at sikre sig Magten i Landet er en offentlig Hemmelighed. Der maa om dette Spørgsmaal findes adskillige Dokumenter, som forhaabentlig vil komme frem, efterhaanden som vore Nazister bliver afslørede. I de bryldske Papirer var der kun svage Hentydninger til Magtovertagelsesplaner — det er ikke de store Sensationer, der kan afsløres, men det er dog smaa Brikker i den Mosaik, der til sin Tid vil gen-

give Billedet af Fritz Clausen og hans Forræddervirksomhed.

I Sommeren 1941 sendte det juridiske Raad en Rundskrivelse til Landets Sysselledere hvori man bad dem om »i alles Interesse, men specielt i dit eget Syssels Interesse, at du faar oplyst, hvilke Sagførere eller Jurister iøvrigt, der indenfor dit Syssel er Medlem af D.N.S.A.P. eller, som man maa antage sympatiserer med Bevægelsen saaledes, at de i givet Tilfælde eventuelt kan anvendes. Grunden til, at vi gerne vil have disse Oplysninger, er selvfølgelig i første Række at faa at vide, hvem vi indenfor dit Syssel kan lade repræsentere vore Medlemmer i Retssager og lignende, men hertil kommer, at det selvfølgelig er af stor Betydning at vide, hvilke Sagførere og Jurister, vi kan stole paa ved Magtovertagelse for Eks. med administrative Formaal for Øje.«

Dommer Prytz.

Landets Sysselmænd har pligtskyldigst svaret. Fra Himmersyssel bringes den sørgelige Tidende, at der ikke findes en eneste Sagfører, »der mig bekendt sympatiserer med os i en saadan Grad, at vi kan anvende nogen af dem. Jeg skal imidlertid fortsat holde mig for Øje at finde Jurister, der kunde anvendes og underrette dig derom, hvis jeg finder en saadan. Derimod har vi jo, som det sikkert er dig bekendt, en Dommer i Syslet, der er særdeles velvilligt indstillet, nemlig Dommer Prytz fra Terndrup.«

Fra Hard-Syssel oplyses, at Landsretssagfører Kjær, Nørregade 4 i Herning, ikke er uvillig til at assistere.

Lolland-Falster Syssel har kun een Jurist, som sympatiserer med Nazismen, det er Dommerfuldmægtig Guiseppe Scocozza (han udsendte en Bog i Foraaret).

Ellum og Barvid Syssel oplyser, at Landsretssagfører A. Matzen, Ramsherred 1 i Aabenraa, samt cand. jur. M. Hansen, Østergade i Tønder, sympatiserer med Nationalsocialismen, men er tysksindede.

Varde Syssel meddeler med dyb Beklagelse, at der ikke findes en Jurist, som maa antages at sympatisere med Bevægelsen.

Løver & Ommer Syssel er bedre stillede. De møder med to Stykker, den noksom bekendte *Brandt Nielsen* fra Viborg og Sagfører *P. Andersen*, Ryomgaard. Om den sidste hedder det »han er venligt indstillet overfor Nationalsocialismen og jeg kan anbefale ham, men jeg er ikke sikker paa, at han af Hensyn til sin Forretning tør bekende Kulør«.

Vestre & Lejre Syssel opgiver en Jurist, som er Medlem af Pariet, nemlig Sagfører *Fabricius Frederiksen*, Schandorffsvej 3, Ringsted.

Den københavnske Afdeling er mere forbeholden; den meddeler rent ud, at det er den forbudt at udlevere Kartoteket eller Dele deraf. Men andre Steder i de bryldske Papirer er vi jo blevet vel forsynede med Navne paa nazistiske Jurister.

Ogsaa i Partirapporternes og Medlemmernes truende Bemærkninger spores den brændende Lyst til at tilrane sig Magten. Saaledes hedder det i en lille Rapport om en Nazist *Carl Nielsen* i Tibirkegade 8, der er blevet skilt fra sin Kone og nu muntre sig med af og til at gaa op og mishandle hende »kan der gøres andet end at lade ham faa et Polititilhold — evt. S.A.!«

Fra *Karl Kristensen*, Kildeholmshus pr. Ølstykke, foreligger et længere Brev til en ukendt Hr. Andersen. Han forelægger en Sag om et Huslejespørgsmaal og slutter med at skrive »jeg haaber hurtigst muligt at faa Svar, da jeg jo ellers kommer til at prøve paa at finde andre Veje at gaa, for nu kan jeg ikke holde det ud længere, gid det System snart kunde blive væltet.«

Domme over Nazister.

En af de første Opgaver, der vilde forestaa i Forbindelse med en Magtovertagelse, var at faa frigivet alle fængslede Nazister. For at have Rede paa, hvor mange, der i Begyndelsen af Februar 1941 var Tale om anmodede man alle Partiafdelinger om at afgive Indberetning om Medlemmernes Straffesager.

Det er ikke Smaaating. Hovedkontoret oplyser, at det »vil være lettest at søge Amnesti for alle, der har været indblandet i følgende Affærer.

1. Demonstrationen i Aarhus den 31. Marts 1940,
2. Demonstrationen mellem Toflund og Løgumkloster i Sommeren 1940.
3. Roskildeaffæren den 30. Juni 1940.
4. Cykleturen i København den 2. Juni 1940.
5. Klipleff-Affæren den 29. September 1940.
6. Bovrup-Affæren den 12. November 1940.
7. Haderslevaffæren den 8. December 1940.
8. Frederikshavn-Affæren den 15. December 1940.«

Det er selvfølgelig en meget smuk Tanke, at Partiet vil sørge for sine betrængte Medlemmer, men man har aabenbart helt overset den Kendsgerning, at Domstolene allerede paa det Tidspunkt var tvunget til at favorisere Nazisterne. De blev nok idømt Fængselsstraffe, men de Dømte kom næsten aldrig til at sone. Alene sydjysk Fylking kan smykke sig med 299 Dømte, hvoraf kun de 56 er blevet hensat til Afsoning.

De enkelte Medlemmers Indberetninger om de Bedrifter, der har ført til deres Anholdelse indeholder megen grotesk Humor. Saaldes skriver »Martin Johansen, hans Fader«: *min Søn S.A. 11917 blev anholdt d. 24. Januar 1939 ved et Møde i Odense for Uniform, hvor han ingen Brun Skjorte*

og ingen Skraarem bar, men en sort Bluse, som sad temmelig godt hvorfor han blev idømt 40 Kroner i bøde eller 5 dages hæfte som han afsonede i Tønder Arrest i Marts Maaned. Dansk Front hans Fader. NB. bedes afgivet paa rette Sted.»

Distriktsleder Volmer Andersen oplyser i sin Indberetning, at S.A. Nr. 14511 John W. Andersen blev anholdt 2. Juli 1940, fængslet og senere løsladt efter Henstilling fra Dommer Junior. Han idømtes ved Byretten 20 Dages Hæfte, (det var hos Dommer Junior) i Landsretten forhøjedes Straffen til 30 Dages Hæfte. Det tilføjes, at han efter Løsladelsen har faaet tildelt Partiførerens Æresemlen i Sølv.

S.A. 17740 Tage Bryld indberetter tjenstligt fra Storkøbenhavns andet Fylking 5te Distriktskolonne Storm 1., at han har været ude for den samme ubehagelige Oplevelse, nemlig hos Dommer Junior at blive idømt 14 Dages Hæfte og derefter ved Landsretten faa Dommen forhøjet til 30 Dages Hæfte.

Ingeniør Kaj Karst fortæller, at han blev anholdt under Cykledemonstrationen i Juni 1940. Han blev idømt 20 Dages Hæfte, men har to Gange faaet Udsættelse med Hensyn Afsoningen paa anbefaling af sin Arbejdsgiver Ingeniør Jørgen Glud, Raadhusplads 59.

Partiet kan med Stolthed registrere over 600 Straffesager paa 1 Aar. Ogsaa i den Slags kan der aabenbart gaa Rekordjageri.

„Gott mit uns“.

Blandt de øvrige Magtovertagelsesdokumenter findes en dybt alvorlig Betænkning angaaende Nazismen og de kirkelige og religiøse Forhold i Danmark; dens Forfatter er desværre anonym.

Betænkningen er præget af det traditionelle nazistiske Hykleri. Indledningsvis anføres bl. andet følgende: »N.S.

betragter Livet religiøst d.v.s. anerkender en Skabermagt, tror paa en Gud, der ikke forholder sig ligegyldigt overfor Menneskene, og som Menneskene derfor heller ikke kan forholde sig ligegyldig overfor, da Menneskelivet i sin inderste Kerne er af guddommelig Oprindelse.«

Dermed er der dog ikke tilsagt Vorherre frit Spil i det nazistiske Samfund. Saaledes anføres for Eks., at det er en Misforstaaelse at tro, at Præsterne har Talefrihed, »— Forkyndelsesfrihed betyder ikke Frihed til at forkynde, hvad som helst fra en af Kirkens Prædikestole, for Eks. vil det være strengt forbudt, at en Præst fra Prædikestolen angriber Statens Love og Forholdsregler eller N.S. politisk og ideologisk.«

Staten forbeholder sig den absolutte Kontrol med Præsteudnævnelserne. Disse skal finde Sted efter Forhandling mellem Præsteforeningen og Landsforeningen af Menighedsraadsmedlemmer, ikke paa demokratisk Vis, men sagligt! Menighedsraadene Stilling bør være den, at de skal staa til Hjælp for Præsten i den lokale Administration, d. v. s. for det første Kirke og Kirkegaard samt for det andet Embedets økonomiske Forvaltning (Hjemmemidlerne, Bøllig, Forpagtning og andet). Det demokratiske Valg af Menighedsraadet falder bort, og Udnævnelsen bør finde Sted ved et Magtbud enten fra Præsten, Biskoppen eller evt. Raadet selv. Menighedsraadene Sammensætning bør i allerhøjeste Grad præges af Statens absolutte Magt, saaledes bør der være to Statsemedsmænd, Kirkeværgen og Embedsværgen foruden Præsten og yderligere en enkelt eller to.

Om Præsternes Uddannelse anføres, at de skal have taget Studentereksamen eller en dermed ligestillet Prøve, have aftjent deres Folketjeneste samt bestaaet en Optagelsesprøve. Derpaa skal de i 2 Aar gaa paa en Præsteskole, hvor de undervises i Græsk, Hebraisk, Kirkehistorie samt Idræt og Gymnastik. Der gives foruden Bedømmelse i Faget en

Udtalelse om hvorvidt vedkommende er skikket til Præstegerning. Derpaa følger 3 Aars »frit« Universitetsstudium med afsluttende Embedseksamen. Efter dette skal den unge Præst endnu gennemgaa et Aars Pastoratseminarieuddannelse til hvilken der skaffes Øvelsesobjekter i Form af en Tilknytning af permanente Svagbørnsskoler eller Rekreationshjem til Seminarierne. For ældre Præster arrangeres Kurser paa de omtalte Præsteskoler.

Lovgivning til Brug ved Magtovertagelse.

Endelig foreligger der, som det mest kompromiterende Dokument et Udkast til et Lovforslag, som skulde træde i Kraft umiddelbart efter Clausen-Folkenes Magtovertagelse. Desværre savner man den Bemyndigelseslov, som omtales, men den kommer forhaabentlig for Dagens Lys, naar der bliver Lejlighed til ved Rigsretten nærmere at gaa Fritz Clausens og hans Medarbejderes Forhold igennem.

Her er foreløbig Loven om Kommunalvæsnet's Omordning:

§ 1.

Efter Vedtagelse fra Rigsdagens Side af den af D.N.S.A.P. forelagte Bemyndigelseslov — hvorved det eksisterende demokratiske Partiapparat faktisk mister sin Indflydelse paa Lovgivningsmagten — vil den nærmest følgende politiske administrative Opgave være at hindre, at der gives de gamle Partiorganisationer Lejlighed til gennem deres Indflydelse paa Lokalrepræsentationerne at træde hindrende i Vejen for Nyordningen.

Til Fremme af dette Formaal udstedes en kgl. Anordning, som bemyndiger Amtmændene til at udskyde Medlemmer af kommunale Raad, om hvem man maa formode,

at de vil træde hindrende i Vejen for de kommunale Raads loyale Efterlevelse af de med Hjemmel i Bemyndigelsesloven udstedte kgl. Anordninger.

Denne kgl. Anordning er kun givet med Henblik paa den umiddelbart efter Magtovertagelsen følgende Periode. Den fuldstændige kommunale Nyordning skal følge efter i det Tempo Tilstedeværelsen af egnede nationalsocialistisk indstillede Tillidsmænd tillader det.

Med Henblik paa Erfaringerne fra Norge vil det være nødvendigt øjeblikkelig at gaa i Gang med den kommunale Nyordning, saaledes at der bliver mindst mulig Tid til at organisere Sabotage.

Kgl. Anordning.

§ 1.

Amtmændene — i København Overpræsidenten — bemyndiges herved til at udskyde Medlemmer af de kommunale Raad, der ved deres Deltagelse i den kommunale Administration skønnes at frembyde Fare for den loyale Efterlevelse af de af Nyordningen følgende Bestemmelser.

§ 2.

D.N.S.A.P.'s Sysselleder er berettiget til at indgive Forslag til Udskydelse af Medlemmer af de kommunale Raad til de vedkommende Amtmænd.

§ 3.

Denne Lov gør iøvrigt ingen Ændring i den gældende kommunale Lovgivning.

§ 4.

Denne Anordning træder i Kraft straks.

§ 5.

Det maa formodes, at der umiddelbart efter den politiske Magtovertagelse vil opstaa en Del politisk prægede Opgaver for den lokale Statsadministration, som er denne uvant. Af den Grund maa det anses for det mest hensigtsmæssige at give Amtsmændene en Medhjælp i Form af de i denne Anordning omtalte Amtsassessorer, som skal opfylde Tjenestemandslovens almindelige Ansættelsesbestemmelser. Juridisk eller statsvidenskabelig Eksamen er ingen Betingelse for at blive antaget, men en saadan Eksamen vil dog i de fleste Tilfælde være at foretrække.

Amtsassessorernes Opgave vil være at bistaa saavel D.N.S.A.P.'s Sysselledere som Amtmændene med Hensyn til Tilvejebringelse af den kommunale Nyordning og i det hele at formidle Samarbejdet mellem D.N.S.A.P. og Statens Embedsmænd. De norske Gauberatere har været brugt som Forbilleder.

Kgl. Anordning.

§ 1.

Indenrigsministeren bemyndiges til (i de enkelte Amter) at udnævne Amtsassessorer til Bistand for Amtmændene.

Samme Person kan beklæde Stillingen som Amtsassessor i flere Amter.

Ved denne Udnævelse iagttages, at den paagældende har modtaget en Uddannelse, som særlig kvalificerer til en Stilling af denne Art; endvidere iagttages, at den paagældende har en positiv Indstilling til Nyordningen.

§ 2.

Amtsassessoreres Løn, Pensions- og Ventepengeforhold er som Kontorchefer i Ministerierne.

Partiretten i Rosenvænget.

I Efteraaaret 1940 var Offentligheden meget optaget af en Sag, der sikkert nu er glemt af de fleste. To Herrer, *Blanckensteiner* og *Preben Wenck*, hvis rigtige Navn er v. Wenckheim, optraadte som Samfundsrevsere i en Serie Pjecer om Regeringen og dens Forhold i Tiden omkring og efter den 9. April. Preben Wenck rettede i *Fædrelandet* en Række meget voldsomme Angreb paa Statsminister Stauning, som han i fuldt Alvor gav en »Frist« til den 14. November. »Hvis han ikke var gaaet af som Statsminister inden denne Dag — — — —« Det var han naturligvis ikke, og der skete ikke noget af den Grund. Ikke andet end Hr. Wenck og senere ogsaa hans Pennefører, Hr. Blanckensteiner blev sat fast, og tiltalt for Trusler imod Statsmagten og Injurier imod Embedsmænd.

Blanckensteiner og Wenck blev idømt hver et Aars Fængsel. Efter Løsladelsen blev der holdt et internt Retsmøde i Partiborgen i Rosenvænget. Forhandlingerne ved denne private Domstol gengives her:

Aar 1941 Fredag den 18. Juli Kl. 20 sattes efter mundtlig Ordre fra Partiføreren paa Rosenvængets Allé 32 en Ret bestaaende af:

Stabsleder H. C. Bryld,

Stabsleder Wodschow og Sysselleader Adam Andersen med Stabsleder Bryld som Formand.

Sekretær var J. Enevoldsen.

Der fremlagdes Genpart af Indkaldelse af 9. og 7. ds. til Partileder Hoffmann Madsen, Stabsleder Wodschow, P. H. C. v. Wenckheim og Blanckensteiner samt en Skrivelse af 17. ds. fra v. Wenckheim.

Mødt var v. Wenckheim, der erklærede sig enig i, at han og Blankensteiner afhørtes i Overværelse af hinanden, han som Part, Blankensteiner som Vidne, idet v. Wenckheim forbeholdt sig at fremkomme med et skriftligt Indlæg.

Nu mødte Blankensteiner.
Retsformanden udspurgte v. Wenckheim ang. et Brev, han havde sendt til Justitsministeren. V. Wenckheim freml. Genparter af 2 Skrivelser af henholdsvis 14/11 og 18/11 40 til Justitsministeren.

Brevene oplæstes.

v. Wenckheim oplyste paa Anledning af Retsformanden, at han blev Medlem af Partiet i September 1940.

v. W. forkl., at han sendte Brevet af 14/11-40 for at søge styrtet Stauning og skaffe en Overgangsregering, der kunde give Partiet Tid til at styrke sin Organisation.

v. W. indrømmede, at hverken Partiet eller Blankensteiner kendte noget til de 2 Breve.

„Særlige Opgaver“.

Med Hensyn til Oplysningerne om Tyskland i Brevet af 18/11-40 forkl. v. W., at han hentyder til Radioudsendelserne og den tyske Presse. v. W. indrømmer, at han som Medlem af Partiet burde have underrettet Partiet om Brevene, saaledes at de kunde være blevet godkendt af Partiet, idet de vedr. politiske Forhold, og han kan ogsaa godt i Dag se, at Fremsendelsen har virket uheldig, men paa den anden Side vil W. dog i denne Forbindelse anføre — uden at det dog skal opfattes som nogen Undskyldning for ham — at han i Kraft af de meget frie Hænder, som han og Blankensteiner tidl. havde haft m. H. t. særlige Opgaver, der var betroet dem af Partiet, mente sig berettiget til at fremsende de paagældende Breve. Han har heller ikke underrettet Blankensteiner om Brevene.

I Anledning af ovenstaaende ønsker Blankensteiner at pointere, at han for sit vedkommende ikke har haft Forstaaelse af, at han og W. havde saa vidtgaaende Fuldmagter.

v. W. gør udtrykkelig opmærksom paa den blyantskrevne Anmærkning paa Brevet af 14/11 om, at det først er afsendt d. 15. s. M. om Aftenen, saaledes at Ministeren tidligst har haft det Lørdagen d. 16/11 Kl. 10.

Konsul i Slovakiet.

v. W. blev forespurgt ang. en Henvendelse til Udenrigsministeren for at opnaa en Post som Konsul i Slovakiet.

v. W. afgav Forklaring og oplyser, at han ikke var Medlem af Partiet paa det Tidspunkt.

Retsformanden bad v. W. om en Forklaring paa, hvorfor han under Sagen skiftede Forsvarer. v. W. forkl., at han skiftede Sagfører fordi han ikke mente, at ORSagf. Peter Paulsen interesserede sig tilstrækkelig for Sagen. ORS. P. P. besøgte ham saaledes kun 2 Gange under Sagen. Blankensteiner forkl., at v. W. til ham har sagt, at ORS. P. P. traadte tilbage, fordi v. W. ikke vilde føre Sagen igennem, idet v. W. ikke psykisk kunde holde ud.

v. W. forkl., hertil, at Grunden til, at han skiftede Sagfører var den, at han og ORS. P. P. ikke kunde blive enige om de processuelle Skridt, som han mente burde foretages, idet han iøvrigt havde den Opfattelse, at ORS. P. P. manglede Interesse for Sagen.

v. W. ønsker at pointere at naar ORS. P. P. fratraadte, var det paa ingen Maade, fordi ORS. P. P. havde noget at bebrejde v. W. m. H. t. hans Holdning i Sagen.

M. H. t. Blankensteiners Forkl. vil W. medgive, at han vel i Transportvognen fra Byretten til Vestre Fængsel har givet Udtryk for, at han var stærkt deprimeret. Det er og-

saa meget muligt, at han har sagt, at det hele var haabeløst.

Paa Anledning forkl. v. W., at han ikke, efter at han er kommet ud af Fængslet, har læst Avisreferaterne.

M. H. t. Møderne paa Fædrelandet forkl. W. Sagen saaledes:

Der var i sin Tid udarbejdet »en Arbejdsplan«, som alle Parter kendte, og i denne Arbejdsplan indeholdtes let kendelige Pseudonymer og Datoer for Møder, der skulde afholdes med de interesserede Parter.

Hvad angaar Pseudonymerne, nægtede W. i første Omgang at udtale sig om disse, men efter at Bl. havde forklaret om disse Pseudonymer, fandt han ikke Anledning til at nægte at udtale sig om disse.

Blankensteiner erkl., at han heller ikke fandt nogen Anledning til at nægte at udtale sig om Pseudonymerne.

De hemmelige Møder.

M. H. t. Mødedatoerne har W. i Undersøgelseskammeret og senere i Retten forklaret, at de paagældende Møder havde fundet Sted, men han vil dog indrømme, at det Møde, hvor LRS. Bryld tilraadede Pjecens Udgivelse, ikke indeholdes i Arbejdsplanen, og han vil herom sige, at han fandt, at det hverken gjorde fra eller til, at han nævnte dette Møde.

v. W. vil i det hele taget mene, at det intet betød, da der var saa mange Kendsgerninger fremme, at han omtalte Møderne, og han vil iøvrig i Anledning af sine ovenfor anførte Bemærkninger om Blankensteiners Forklaring understrege, at der hverken fra hans eller Bl.'s Side er fremkommet nogensomhelst Illoyalitet overfor Partiet.

v. W.'s ændrede Forklaringer under Sagen. M. H. t. v. Wencks ændrede Forkl. i Retten vil han sige, at han under Indflydelse af Fængselspsykose, Depression og private Sor-

ger lod sig rive med af den Tanke, at Ansvaret i Grunden ikke burde fordeles ligeligt mellem ham og Blankensteiner, men at Bl., der rent faktisk var Pjecens Forfatter maatte tage en i Forhold hertil større Andel af Ansvaret.

v. W. har herved ikke tænkt paa, at dette kunde skade Bl's Sag, selv om det maaske nok saa underligt ud, men han vil her ogsaa gerne henvise til, at han stod ganske ene og navnlig slet ikke havde den fornødne Støtte fra sin Sagfører, med hvem han som ovenfor nævnt kun havde talt 2 Gange.

Han kan godt se nu, at hans Standpunkt dengang var forkert og ukammeratlig overfor Blankensteiner, og han beklager den derved fremkomne Udvikling i Sagen ikke mindst, da han nu efter at have undersøgt det Materiale, han har Adgang til, kan se, at Bl. har optraadt fuldt ud loyal overfor ham, maaske er der forskellige Forhold, hvorover han føler sig brøsthølden overfor Bl., men dette er Forhold der ikke vedrører Partiet.

Tyskland og Partiet.

Bl. anfører for sit vedkommende, at det samme gælder ogsaa for ham i Forholdet til visse personlige Mellemværender med W.

M. H. t. W.'s økonomiske Forhold vedr. Pjecen forkl. han, at han ikke har haft positive Udlæg, men der er paa-lagt ham Sagsomkostninger ialt 1500 Kr., som han har maattet betale ved at optage et Laan. Han mener sig iøvrigt forfulgt bl. a. af Skattevæsenet, der uden Begrundelse har forhøjet hans skattepligtige Indtægt fra 7000 Kr. til 20.000 Kr., og dette er aldeles urimeligt, da hans Indtægt virkelig er 7000 Kr. aarlig.

Han har saaledes maatte sælge det meste af sin Malerisamling til Underpris for at dække Skattebeløbet.

Paa Anledning forkl. v. W., at han under den ovenfor-

nævnte Køretur udtalte til Bl. som sin Opfattelse af den politiske Situation, at Tyskerne havde fundet en modus vivendi mod Regeringen, at Partiføreren og H. C. Bryld var skudfri, medens han og Bl. var blevet droppet, og naar han sagde det, var det kun som et spontant Udtryk for det Mismod, som havde bemægtiget sig ham efter den haarde Byretsdom.

Adspurgt forkl. saavel v. W. som Bl., at de intet yderligere havde at tilføje.

(sign.) *P. H. C. von Wenckheim.* (sign.) *Blankensteiner.*
(sign.) *Enevoldsen.*

DOMMEN!

I Henhold til Partiførerens mundtlige Ordre har der været nedsat en Ret bestaaende af:

Stabsleder H. C. Bryld,

Stabsleder Wodschow og

Sysselleder Adam Andersen

for at undersøge P. H. C. v. Wenckheims Forhold til Byretssagen v. Wenckheim—Blankensteiner.

Ved et Møde afholdt Fredag den 18. Juli d. A. Kl. 20 paa Rosenvængets Allé 32 afhørtes v. Wenckheim og Blankensteiner, idet særlig følgende 4 Spørgsmaal blev stillet v. Wenckheim.

1. Grundene til, at han afsendte 2 Breve af henholdsvis 14. og 18. November 1940 til den daværende Justitsminister uden at underrette hverken Partiet eller Blankensteiner herom.
2. Grundene til, at han under Sagen skiftede Forsvarer.
3. Hvilke Oplysninger han har meddelt Politiet og Retten om Møderne, der afholdtes paa Fædrelandets Kontor vedr. Tilrettelæggelsen af Pjecen »Den fulde Sandhed«.
4. Grundene til, at han under Sagen ændrede Forklaringer,

saaledes at Offentligheden fik det Indtryk, at han svigtede Partiet og Blankensteiner.

ad Spørgsmaal 1.

v. W. har hertil bl. a. forklaret, at han dels paa Grund af sin Stilling indenfor Partiet og dels paa Grund af de særlige Opgaver, der har været betroet ham, mente sig berettiget til at afsende Brevene uden først at forelægge dem for Partiet.

Retten finder efter de foreliggende Oplysninger, at der intet kan bebrejdes v. W., men vil dog tilføje at det havde været rigtigst, om Brevene var blevet forelagt Partiet forinden deres Afsendelse.

Under Henvisning til v. W.'s Forklaring, der bl. a. gaar ud paa, at hans Forsvarer Overretssagfører Peter Paulsen ikke interessede sig tilstrækkeligt for hans Sag, finder Retten, at der ikke paa det foreliggende Grundlag kan bebrejdes v. W. noget.

ad Spørgsmaal 3.

Efter de af v. W. og Bl. afgivne Forklaringer finder Retten intet at bebrejde v. W.

ad Spørgsmaal 4.

Af de af v. W. afgivne Forklaringer finder Retten, at v. W.'s Optræden under Retssagen har virket uheldig, men at den kan undskyldes paa Grund af hans psykiske Tilstand.

Kirkens on den 28. febr. 1941

Holger Hørling

Lauchau

Fr. Bayle

Skulde der være nogen, der har Lyst?

Endelig findes der i Dokumentsamlingen en Redegørelse, vi ikke vil forholde Læserne. Det er en Instruks til de tyske Soldater om, hvordan de skal forholde sig, hvis de ønsker at indgaa Ægteskab med en af de danske Feltmadrasser.

Ægteskabsansøgninger kan kun indsendes af Værnemagtsmedlemmer og kun til deres foresatte Tjenestesteder.

I hvert enkelt Tilfælde maa der til Ansøgninge tilføjes:

1) Bevis for Brudes ariske Afstamning indtil Bedsteforældrene. (Hertil hører Brudens Daabsbevis, Daabsbevis for Brudens Forældre og Bedsteforældre paa begge Sider, saavel som Ægteskabsmeddelelse til Brudens Forældre og Bedsteforældre paa begge Sider.)

2) Ægteskabsduelighedsbevis for saavel Brud som Ansøger. Undersøgelsen maa foretages af en tysk Militærlæge.

3) Billeder af Bruden i Helfigur.

4) Meddelelse om Sikring af Bruden Flytning til Berlin. Endvidere kræves en politisk og racepolitisk Bedømmelse af Bruden og hendes Familie. En politimæssig og strafferetlig Oplysning om Bruden og hendes Familie.

Saa gode Venner var de vist -

En Morale uden Slutning.

Der er et Begreb, der hedder »Ærlighed blandt Tyve«, hvad skulde en Indbrudstyv gøre, hvis han ikke fuldt ud kunde stole paa sine Hjælpere?

De danske Fabrikanter og Entreprenører, der har rendt Tyskerne paa Dørene for at faa tildelt velbetalte Opgaver i den tyske Vaabenindustri, har paa Forhaand været klar over, at den overvejende Del af den danske Befolkning vilde vise dem den kolde Skulder. Saa meget desmere maa de have sat deres Lid til det gensidige Sammenhold.

I Brødrene Brylds Papirer er der ogsaa nogle Dokumenter, der giver et rørende Billede af en geschæftig Entreprenør, der efter komplet at have udleveret sig til sine Landsmænds Foragt, tilsidst bliver taget ved Næsen og snydt for de Penge, han havde regnet med at tjene paa Tyskerne.

Helten i vor lille Morale er en Mand ved Navn Kai Nielsen; han er Eneindehaver af Firmaet »Kai Nielsen & Co.«, Vester Voldgade 96, København V. Han har slidt mange Trapper og gaaet mange Skridt for at faa fat paa noget af det velbetalte Arbejde for Tyskerne — ikke for sin egen Skyld, bevares vel, nej! Saadan er vor Helt ikke. Han tænker ikke paa sig selv, det er de Folk, han beskæftiger, som han vil gøre noget for. I Begyndelsen gaar det ikke, og hans Folk nøjes med de Lønninger, som dansk Arbejde kan ka-

ste af sig, men i Februar 1943 tilsmiler Lykken ham endelig, han faar skaffet sig noget tysk Arbejde!

Og tro nu ikke her er Tale om at sy nogle Tusinde tyske Uniformer paa hjemlige Værksteder! Vor Helt ved meget vel, at de danske Myndigheder — idet mindst før den 29. August — stærkt beskar den Fortjeneste, Fabrikant Holten fra »English House« og de andre, der syede for Tyskerne, indkasserede paa deres veludførte Arbejde — nej, i et Panterspring sætter vor Helt over disse dilettantiske Samarbejdsprofeter — han opnaar at arbejde direkte under det tyske Ammunitionsministerium!

I det virkelige Liv er Helten ikke altid ude for de Vanskeligheder som i Litteraturen taarner sig op for enhver rigtig Helt, især ikke i disse Tider. Alligevel kræver det naturligvis en Forklaring, at se en almindelig Hr. Kai Nielsen, der hidtil ikke har udmærket sig ved særlig Dygtighed eller høj aandelig Kvalitet, pludselig kommer i Kontakt med Rigsminister Speers store Organisation.

Men der findes Æventyr selv i jævne Folks Liv. Og Nielsen har faktisk truffet en god Fe. Denne Fe er en Mand, en uhyre elskværdig Mand, nemlig Grosserer *E. E. Kahlmann*, Frydendalsvej 32, der forøvrigt ogsaa har Kontor i Vimmelskaftet 42 B.

Lad os et Øjeblik dvæle ved denne gode Fe, Hr. Grosserer *E. E. Kahlmann*. Vi bemærker, at ogsaa han har haft en bemærkelsesværdig Karrière. Efter den forrige Krig rejste han i Balkanlandene som Agent for Tobaksfirmaer og beskæftigede sig med mere eller mindre lyssky Forretninger. Det gik hele Tiden ned ad Bakke med ham, men ogsaa for ham blev den 9. April 1940 et Vendepunkt. Fra denne Dag skete der en radikal Forandring med ham. Hans Omgangskreds oplevede det ganske forbavsende, at en snusket Plattenslager saa at sige foldede sig ud som en Blomst for Solen. I Løbet af kort Tid var han forvandlet til en velhavende og velklædt Gentleman. Sine Penge tjente han paa

at lave Patrontasker og andet Lædertøj til Værnemagten, og i 1942 var han naaet saa vidt, at han kunde købe tre store Villaer til en samlet Værdi af 290,000 Kr.

Vor gode Fe administrerede desuden mellem tre og fire Millioner Kroner for Værnemagten. Det var Penge, der skulde buges til at financiere Firmaer, som var villige til at sende Materialer, Specialister og Arbejdere til Tyskland.

Det falder udenfor denne lille Morales Rammer at fortælle om de Metoder, der er blevet anvendt for at faa danske Arbejdere til at rejse til Tyskland. Hr. Grosserer Kahlmann skal blot i Forbigaaende nævnes for sin specielle Metode: Bestikkelse af Arbejdernes Formænd og Tillidsmænd.

Vor gode Fe kom altsaa i Forbindelse med vor Helt Kai. De to kom i Snak, og Resultatet blev, at de to Herrer mødtes om Formiddagen den 8. Februar 1943 paa Amagertorv 24 hos den smarte Landsretssagfører *Egil Falkmar*. Vor Helt og hans gode Fe var blevet enige om at oprette en Kontrakt om et Samarbejde med nationalt Tilsnit.

Kontraktens § 1 lyder saaledes:

Grosserer Kahlmann indtræder som Financier og Partner i »Firmaet«s (»Kai Nielsen & Co.«) Kontrakt med »Der Reichminister für Bewaffnung und Munition« ang. Indsættelse af »Firmaet«s Arbejdsstyrke paa ca. 450 Mand i Byggeforetagendet »Flakturm VI, Hamburg-Vilhelmsburg.«

Grosserer Kahlmanns Indtræden regnes fra den 1. November 1942.

I § 2 og 3 forpligtes Grosserer Kahlmann til at udlægge de Beløb, der medgaar til Administration »her i Landet« samt til hans egne Rejser i Tyskland.

§ 4.

Grosserer Kahlmann har Ret til at ansætte en Byggeleder og en Lønboholder i Hamburg. Omkostningerne herved betales af Kontoret i Hamburg.

§ 5.

Grosserer Kahlmann vil være »Firmaet« behjælpelig med at faa det mest mulige Udbytte af Foretagendet, og Grosserer Kahlmann alene faar Ret til selv, eller ved Befuldmægtiget, at ordne Hjemsendelse af Penge, saavel »Firmaet«s Fortjeneste som Overførsel af de Arbejderne ydede Forskud m. m.

§ 6.

Grosserer Kahlmann og »Firmaet« er ligeberettigede Parter i nærværende Overenskomst, saaledes at det endelige Netto-Udbytte, efter at alle Udgifter, herunder Grosserer Kahlmanns Udlæg, er fradraget, fordeles med Halvdelen til hver af Parterne.

§ 7.

Nærværende Overenskomst skal ogsaa gælde for andre Arbejder, som »Firmaet« maatte faa overdraget i Tyskland, idet Grosserer Kahlmann vil bestræbe sig paa at faa nye Arbejder overdraget til »Firmaet«.

Overenskomsten, der er underskrevet af de to Kontrahenter og Landsretssagfører Falkmar, ender med at bemærke — af Hensyn til Stemplingen — at Netto-Oveskuddet »ikke antages« at overstige Kr. 30,000.

Vor Helt Kai gaar altsaa i Gang med at sende sine Arbejdere til Tyskland. Med Liv og Lyst gaar han op i sit »Flak-turm« — ogsaa han er med til at beskytte Tyskland mod Fjenderne.

Ifølge Aftalerne med de tyske Myndigheder kan de danske Firmaer, der arbejder i Tyskland, kun hjemføre 6 pCt. af hele Licitationssummen. Overskuddet er naturligvis langt større, og Resten maa man saa anbringe i noget endnu bedre end rede Penge: Tyske Krigsobligationer.

Allerede i Marts, en Maaned efte at Kontrakten er under-

skrevet, er vor Helt Kai saa godt i Gang i Hamburg, at de første Penge kan hjemsendes til det gamle Land. Det drejer sig kun om en Bagatel paa lidt over 30,000 Kr., som vor Helt vil bruge til at betale nogle Leverandører her i Landet.

Men — som det fremgaar af den uskyldige § 4 — har Hr. Kahlmann Ret til at ansætte en »Lønbogholder«. Denne Lønbogholder er formodentlig identisk med en Person, der paa dette Tidspunkt dukker op i Papirerne. Han har det mærkelige Navn *Dal Cortivo* (muligvis Pseudonym for Kahlmann). Det er nemlig ham, som i sin Egenskab af »Kai Nielsen & Co.«s Befuldmægtigede, clearer de 30,000 Kr. hjem til Hr. Grosserer Kahlmann!

Paa det Tidspunkt, da Beløbet naar frem til Nationalbanken i København, har vor Helt Kai forandret sin Mening om sin gode Fe, Hr. Grosserer Kahlmann. Vor Helt skriver ned til sit eget Firma og beder dem omgaaende sørge for, at Nationalbanken udbetaler de 30 Tusinde til Firmaets københavnske Afdeling og ikke til Hr. Kahlmann. Men vor Helts »Befuldmægtigede« nægter rent ud at forandre Instruksen angaaende Udbetalingen.

Vor Helt ser saaledes paa det, at det er ham, der har Ansvaret overfor Leverandørerne, og derfor maa han have Krav paa disse Penge til Dækning af Udgifterne, inden Hr. Kahlmann — der i Mellemtiden er steget til Direktør — begynder at »dele Overskuddet«.

Den 1. April ringer Hr. Direktør Kahlmann vor Helt op og fortæller ham, at han har været Aprilsnar hele Tiden. Direktøren ønsker at beholde de 30 Tusinde.

Næste Dag faar vor Helt travlt. Han henvender sig til sin gode Ven Grosserer *Knud Willadsen*, Højbroplads 17 — man finder ham i Telefonbogen baade under Entreprenør og Grosserer — og tiltransporterer ham Beløbet hvorefter Willadsens Sagfører, Hr. *Philip Dam*, gør Arrest i de tredivte Tusinde, der endnu indestaar paa Nationalbankens Clearingskonto.

Nu gør vor Helt noget meget fikst. Han tilskriver Nationalbanken og erklærer, at han »erkender, at den foretagne Arrestforretning er lovlig gjort, hvorfor han frafalder Arrestforretningens Forfølgning.« Omskrevet paa jævnt Dansk vil det ikke sige andet, end at han ikke har noget imod, at Willadsen faar Pengene, da Willadsen naturligvis vil sørge for, at vor Helt faar dem tilbage!

Nationalbanken erklærer dog i en Skrivelse af 5. April, at den ikke kan tage noget Hensyn til Transporten, »idet ændrede Instruktioner angaaende Beløbets Udbetaling maa tilgaa os fra Deutsche Verrechnungskasse, Berlin.«

Direktør Kahlmann presser paa gennem sine tyske Venner, og vor Helt gennem sine Forbindelser. Banken ved ikke, hvad den skal gøre, og den henvender sig saa til sin juridiske Konsulent, Højesteretssagfører Kemp.

I et fortroligt Møde mellem Nationalbankdirektør Jensen, Assistent Bille og Kemp forelægger Højesteretssagføreren Sagen og udtaler som sin Opfattelse, at der ikke var nogen Risiko forbundet med at afregne Beløbet til Hr. Kahlmann. Men man kunde jo ogsaa nægte at udbetale Beløbet, indtil der forelaa en Klaring af Forholdet og endelig kunde man indbetale Beløbet til Depositofaget i Henhold til Deponeringsloven. I dette Tilfælde var det maaske muligt, at Grosserer Kahlmann vilde undlade at anlægge Sag mod Nationalbanken og i Stedet for anlægge den mod vor Helt. Hr. Kemp anbefalede denne sidste Udvej, »hvis Banken indtog det Standpunkt ikke at ville løbe nogensomhelst Risiko, selv ikke den allerringeste.«

Til sidst blev man dog enige om at overlade Direktør Kahlmann Beløbet. Den 5. Maj 1943 blev der tilsendt ham en Check paa godt tredive Tusinde Kroner — men samtidig underrettede man Landsretssagfører Philip Dam om Sagen, saadan at han kunde sende Kongens Foged paa Direktør Kahlmann og beslaglægge Checken netop i det Øjeblik, den kom med Posten!

Her ender Historien, som vi kan læse den ud af Dokumenterne. Som alle Historier, der er taget ud af Livet, er der ingen egentlig Slutning. Fik vor Helt Kai nogensinde sine surt fortjente Penge? Vi maa tilstaa, at vor Interesse for ham ikke er saa stor, at vi har villet undersøge det.

Men man har vel Lov til at gaa ud fra, at vor Helt er blevet klogere og har allieret sig med mindre smarte Kompagnon'er, da han næste Gang skulde ned til Tyskland og arbejde for »*Der Reichminister für Bewaffnung und Munition*«.

Hvad Direktør Kahlmann angaar, da nærer vi ingen Betyrning for, at denne Arrestforretning skal have slaaet hans Humør saa meget ned, at han helt har tabt Lysten til at stille sit frodige Forretningstalent til Tyskernes Raadighed.

Ja, hvem fik de tredive Tusinde? Hvis der er Læsere, der ikke kan vente med Løsningen til en dansk Domstol trevler vore to Venners Forhold op, foreslaar vi, at de ringer Hr. Kahlmann op og spørger ham, om det lykkedes for vor Helt Kai at faa sine tredive Tusinde ud af ham. Telefonnummeret er Eva 6667, og der er naturligvis i en saa omfattende Virksomhed flere Ledninger.

Ved Vejen laa et lille Hus.

Forud for den 29. August var Tyskerne gaaet ind paa ikke at opkøbe dansk Ejendom. Men de nazistiske Landsrets-sagfører-Brødre var naturligvis rede til — paa det danske Samfunds Vegne — at komme deres Meningsfæller til Undsætning. *Børge Bryld* tog Initiativet til Oprettelsen af et Selskab med Navnet »Ejendomsaktieselskabet af 24. April 1943«. Som Direktør indsattes en saakaldt Ejendomsinspektør *Børge Andersen*, Veras Allè 16. I Bestyrelsen sad, foruden *Børge Bryld* selv, *Børge Andersen* og dennes Hustru *Henny Andersen*, og en Sagførerfuldmægtig *Søren Clausen*, som har Ansættelse hos *Børge Bryld*. Der blev indskudt en Aktiekapital paa 15,000 Kr., hvoraf *Børge Bryld* mødte med de 10,000 Kr.

Saa var det hele i Orden, og *Børge Andersen* begav sig op til Hauptbahnhöfhrer *Teichmann* paa Hitler-Jugend's Kontor i »Deutsche Haus« i Bergensgade 11, København. Han tilbød at skaffe Ejendomme til Indkvartering af tyske Børn, og det kan ikke undre, at Tyskerne var henrykte for dette Tilbud.

Overpris paa godt 300 pCt.

Børge Andersen gik omgaaende i Gang. Den første Ejendom, han købte, var *Raageleje Badehotel*. Salgsprisen var 75,000 Kr. med en kontant Udbetaling paa 15,000 Kr. — denne Ejendom blev lejet ud til Tyskerne for 25,000 Kr.

om Aaret, altsaa en Tredjedel af Købesummen! For almindelige Mennesker vilde Lejen have været 7500 Kr. Men Tyskerne var naturligvis ligeglade med Prisen, for de kunde jo blot hente Pengene i den danske Nationalbank. Man indvilgede endog i at forudbetale Halvdelen af Lejen, saaledes at det saakaldte Ejendomsselskab havde likvid Kapital til at fortsætte Opkøbene.

Den næste Ejendom, man sikrede sig var Dr. Axel Larsens Ejendom i Snekkersten. Den kostede 40,000 Kr. med 8000 i Udbetaling; derefter fulgte Ejendommen, Strandvej 132, Snekkersten, 50,000 Kr., »Bel Colle«, Rungsted, der tidligere har tilhørt Etatsraad *Glückstadt*, 56,000 Kr., Kregme Strandhotel, 82,500 Kr., Hotel »Øregaard«, Ølsted, 95,000 Kr., Ejendommen »Klintholm«, Kregme, 30,000 Kr. Den samlede aarlige Husleje for disse Ejendomme er opgjort til 78,000 Kr.

Videre har man købt »Strandhøj«, Strandparksvej 3, Sletten, og »Tjørnebakken«, Strandparksvej 7 Sletten. Denne sidste Ejendom er opkøbt ved en Straamand, Alders rentenyder *Poul Kring Hansen*, og udlejet til Ophold for 35 tyske Piger. Bemeldte Kring Hansen er identisk med Holsteinsgade-Morderen. Han blev i 1934 løsladt efter at have afsonet 20 Aars Tugthusstraf.

Endelig har man opkøbt Hotel »Udsigten«, Faxe Ladeplads; Missionshotellet i Rødvig, Villa Lensmack i Aabenraa; Villa Lainum i Aabenraa, Gamle Kro i Bredebro og Syderhaff-Lejren i Sønderjylland.

Senere er der i Sønderjylland oprettet et tilsvarende Selskab. Det har faaet Navnet »Ejendomsselskabet« af 15. Maj 1943. Aktiekapitalen er 10,000 Kr. og Stifterne Kontorchef *Rudolf Stehr* i Statsministeriet, (Kontoret for den tyske Folkegruppe i Nordslesvig), Dyrlæge *Jens Møller* i Graasten og »Oberløjtnant« *Larsen* i Løjtkirkeby.

10,000 tyske Børn til Danmark i 1944.

I en Korrespondance mellem disse Selskaber indbyrdes oplyses det, at de udelukkende er oprettet for at komme Tyskerne til Hjælp paa et Tidspunkt, hvor de ikke selv maatte opkøbe Ejendomme i Danmark. Brevet slutter:

»De købte Ejendomme er udlejet til »Hitler-Jugend«, som har Kontor i Bergensgade 11. Det ventes at der vil komme ialt 1000 Børn hertil fra bomberamte Egne i Ruhr-Distriktet. Børnene ankommer klassevis, og deres Klasselærer medfølger, idet Opholdet skal vare et Aar, og Børnene skal have deres sædvanlige Skoleundervisning. Man regner med, at der til næste Aar, (altsaa 1944, *Red.*) vil komme 10,000 tyske Børn hertil, og at de tyske Børns Ophold her vil fortsætte i de kommende 5—10 Aar. Den tyske Organisation har antaget dansk Personale til Renholdelse, Madlavning med videre.«

Det oplyses endelig, at der over hele Landet er opkøbt ialt 47 Ejendomme, som af de to nævte Ejendomsselskaber er stillet til Raadighed for Tyskerne. De hjælpsomme danske Mellemmænd har hentet en direkte Fortjeneste paa ikke under en kvart Million Kr. — bortset fra, at de hvis alt gaar efter deres Beregning, om en tre-fire Aar sidder med alle Ejendommene fuldt udbetalt.

Men mon det gaar saadan?

Farvel, Hr. Bryld.

Brødrene Bryld har det ikke fra fremmede — deres Far var en Spekulant, som efter sidste Krig berigede sig paa det tyske Folks Elendighed. — Han købte hele Gader op under Inflationen, ligesom Sønnerne nu beriger sig paa deres eget Folks Bekostning.

Mens vi endnu har Fornøjelsen at have Børge Bryld i Landet, har hans ældre Broder Hans Carl's Affærer haft en saa stram Lugt, at ogsaa de herværende Tyskere saa tidligt som i November 1942 har ønsket at blive fri for ham. Han er nu gemt væk paa en ubetydelig Post i en lille By i Polen. Det er sikkert ved Protektion, at det er lykkedes for ham at faa tildelt den heroiske Opgave at lede et lokalt Værnemagtskontor langt bag Fronten. Man maa dog ikke tro, at H. C. Bryld paa Grund af sin Degradation er blevet slukøret eller har mistet noget af sin Arrogance; selv naar han skriver fra Polen, mener han sig berettiget til at anslaa en overlegen Tone overfor de danske Myndigheder.

I et Brev af 22. Juni 1943 til Udenrigsministeriet forfægter han det Standpunkt, at han skal være berettiget til at faa overført til Danmark af sin Fortjeneste i Tyskland 500 Mark pr. Maaned, skønt det er en fast Regel og en Aftale mellem danske og tyske Myndigheder, at ingen Tysklansarbejder kan overføre mere end 250 Mark om Maaned, ganske uanset hvormeget de tjener og hvad de tjener Pengene ved, og dette Beløb gælder endda kun for For-

sørgere.

Herr Brylds Brev til Udenrigsministeriet er holdt i denne Tone:

»Som det mange Gange er blevet forklaret baade mundtlig og skriftlig i Udenrigsministeriet, begyndte min Ansættelse den 15. November 1942, og derfor skal Tilladelsen til de 500 RM maanedlig gælde fra denne Dato, saaledes at Tilladelsen i alt Fald maa gælde for Maanederne 15. December 1942, hvor den første Udbetaling fandt Sted, til August 1943.

Jeg vilde være det høje Ministerium meget taknemmelig for, om man nu een Gang for alle kunde faa en Afslutning paa denne Sag, der er trukket ud i det uendelige, og som efterhaanden er meget ubehagelig.«

Den 1. Juli 1943 meddeler Nationalbanken som Svar, at man intet har at erindre imod H. C. Brylds Forslag, ja, gør denne Utilbørlighed endnu mere urimelig ved at lade den gælde ogsaa bagud. I Udenrigsministeriets Skrivelse af 1. Juli staar der nemlig: »Det tilføjes at Udenrigsministeriet intet har at erindre imod, at Tilladelsen til Overførsel af maanedlig RM 500 i dansk-tysk Clearing gives med tilbagevirkende Kraft til 15. November f. A.«

Ens Forbløffelse over denne Flothed er dog betydelig mindre, naar man ser, at Udenrigsministeriets Skrivelse er underskrevet af Kontorchef Carl Peschardt, Bianco Lunos Allé 2 A, hvis Tilknytning til Fritz Clausens Nazister er blevet omtalt andet Sted i denne Bog.

Tusinde Kroner om Maaneden . . . det er faa eller mange Penge, som man nu ser paa det. Der ydes jo ikke fra tysk Side nogen Modydelse for det Beløb, som udbetales her i Landet for H. C. Brylds Regning.

Omsat i almindelig Sprog vil denne Transaktion sige, at vi har faaet Ordre til at lade Danskere gøre for tusinde

Kroners Arbejde i Hr. Brylds Tjeneste hver Maaned —
 hvor mange Maaneder, er der ingen af os, der ved, men vi
 har hørt en Spøgsfugl fremsætte den Paastand, at denne
 Indtægt i alt Fald er lige saa god som en livsvarig Pension,
 idet det jo med Rimelighed kan forudberegnes, at den va-
 rer lige til Herr Brylds Død.

Efterskrift.

De Mennesker, vi har truffet i denne Bog, virker fremmede og mærkelige paa os, men man gør vel i at huske, at deres Handlinger altid er udsprunget af oprigtig Fædrelandskærlighed.

Disse Mennesker har jo den Opfattelse, at Tyskland ikke kan tabe denne Krig, og naar de gør, som de gør, er det naturligvis udelukkende for at tjene Danmarks Sag.

Som nu den bekendte Godsejer *Aksel Juul* paa Gaarden Villestrup oppe ved store Vildmose i Vendsyssel — han har saa sendt som midt i Oktober 1943 højt og helligt svoret for sin Familie, at da det nu er ganske tydeligt, at Tyskland heller ikke kan slaas militært i denne Krig, vil han som god Dansker oprette et Korps, der skal beskytte Virksomhederne, som arbejder for Tyskerne.

Hr. Aksel Juul har den Opfattelse — som gør hans Iagttagelsesevne Ære — at Schalburg-Korpset fortrinsvis rekrutteres af straffede Individuer, hvad der oprører hans sehestedske Junkerhjerte. Det Korps, som *han* vil starte, skal bestaa af hæderlige, kraftigt byggede og moralsk højtstaaende Danskere.

Folk af denne Type gror jo ikke paa Træerne, og for at være sikker paa at faa de rette Folk, har Hr. Juul fundet paa at udlove de nye Patrioter 1000 Kr. for hver dansk Sabotør, som det lykkes at indbringe for den tyske Krigsret.

Det er Hr Aksel Juuls Hensigt at financiere Korpset ved at lade de Fabrikker, der arbejder for Værnemagten, indbetale Procenter af deres Fortjeneste til Gengæld for den Beskyttelse, der ydes dem.

Vi nævner Hr. Juuls Plan for at vise, hvilken Fantasierigdom en Mand kan udfolde, naar han gribes af Kærlighed til Fædrelandet.

Vi tilføjer udtrykkelig, at denne Efterskrift er strengt fortrolig, og at man ikke maa fortælle Indholdet til hvem som helst, da Hr. Juul meget stærkt indskærper, at Planen ødelægges, hvis Sabotørerne i Utide faar Nys om den.

Andersen, Børge, S. 55.
 Andersen, Gunnar, Sagfører, S. 20.
 Andersen, Otto Bloch, STIKKER, S. 26.
 Andersen, P., Sagfører, S. 33.
 Arntzen, Erling, cand. jur., S. 13.
 Baller, V., Landsretssagfører, S. 15.
 Berlin, Knud, Dr. jur., Professor, S. 17.
 Berthelsen, Jørgen, Byretsdommer, S. 18.
 Black, Sigurd, S. 22.
 Blankensteiner, S. 40.
 Bruun, Edw. O., Sagfører, S. 16.
 Bruun, K. K. V., cand. polyt., S. 17.
 Bryld, Alice Sidney, S. 8.
 Bryld, Børge, S. 8 m. m.
 Bryld, Hans Carl, S. 8 m. m.
 Bryld, Holger, S. 8 m. m.
 Bryld, Tage, S.A.-Mand, S. 35.
 Brünander, Fru, STIKKER, S. 24.
 Christgau, Ejner, LRS., S. 19.
 Clausen, Fritz, Læge, S. 7 m. m.
 Clausen, Søren, cand. jur., S. 17—55.
 Christiansen, Viggo, Slagelse, S. 22.
 Cortivo, Dal, S. 52.
 Dethlefsen, O. D., Fuldmægtig, S. 17, 20.
 Enevoldsen, J., S. 40.
 Enevoldsen, O. D., Byretssekretær, S. 16.
 Fabricius, Børge F., Sekretær, S. 12, 31.
 Falkmar, Egil, LRS., S. 50.
 Flon, de, S. 27, 31.
 Frées, I., Førstelærer, S. 25.
 Gjedde-Olsen, A., Overretssagfører, S. 13, 31.
 Glud, Jørgen, Ingeniør, S. 35.
 Gregersen, Aage, Dr. jur., S. 16.
 Gunder-Hansen, E. D., Sekretær, S. 19-20.
 Hammeken, Bogtrykker, S. 26.
 Hansen, M., cand. jur., Tønder, S. 33.
 Hansen, Sigfred, Sagfører, S. 10.
 Harpøth, cand. jur., Sekretær, S. 17.
 Heinrich-etersen, D. M., cand. jur., S. 17, 29.
 Holstein, Ratlaus, V. J. v., Dr., S. 27.
 *Holsteinsgade-Morderen, S. 56.
 Høst, G. W., ORS., S. 11.
 Jensen, Henning, Revisor, S. 23.

Jepsen, A. Stormgaard, Fuldmægtig, S. 11, 31.
 Junior, Chr., Dommer, S. 10, 20, 35.
 Juul, Aksel, Godsejer, S. 61-62.
 Kahlmann, E. E., Direktør, S. 49-54.
 Karst, Kaj, Ingeniør, S. 35.
 Kjær, LRS., Herning, S. 32.
 Kring-Hansen (Holsteinsgademorderen), S. 56.
 Kryger, Købmand, S. 26.
 Krøyer, Ingeniør, Aarhus, S. 22.
 Lindgren, Ib, Sekretær, S. 13.
 Matzen, A., LRS., S. 33.
 Meldahl, R. H., Assistent, S. 17.
 Møller, Jens, Dyr læge, S. 56.
 Nielsen, Brandt, Sagfører, S. 11, 33.
 Nielsen, Kaj, Entreprenør, S. 48-54.
 Peschardt, C., Kontorchef, S. 18, 20, 59.
 Popp-Madsen, C., Dr. jur., S. 17, 20.
 Prytz, Dommer i Terndrup, S. 32.
 Schiøler, Asger, cand. jur., S. 17, 20.
 Scocozza, Guiseppe, Forfatter, Dommerfuldm., S. 32.
 Schoug, A. E., Fuldmægtig, S. 17.
 Skouenborg, Vilh., Fuldmægtig, S. 16, 31.
 Stamm, I., Politidirektør, S. 18.
 Stehr, Rudolf, Kontorchef i Statsministeriet, S. 56.
 Suhr, I. P., Fuldmægtig, S. 15, 20.
 Teisen, Chr., cand. jur., S. 16.
 Thorndal-Sørensen, W., cand. jur., S. 14.
 Thyge-Hansen, Fritz, Sagfører, S. 12.
 Urne, H., Politifuldmægtig, S. 18.
 Vingnæs, Købmand, Hvidovre, S. 26.
 Viuff, Carl, LRS., S. 17.
 Wanscher, Axel, Arkitekt, S. 10, 20.
 Wass, Bernt, LRS., S. 14.
 Wassmann, cand. jur., S. 17.
 Wenckheim, V., S. 40.
 Wernberg, Jørgen, cand. jur., S. 17.
 Wodschow, Stabsleder, S. 30, 40.
 Worsaae, Aage, S. 20.
 Worsaae, C. G., Kontorchef, S. 14, 20.

LIDT OM DENNE BOG

Lørdag den 30. Oktober 1943 foretog en dansk Gruppe en Ransagning paa de berygtede Nazibrødre Brylds Kontor, Amaliegade 31, og beslaglagde D.N.S.A.P.'s »juridiske Raad«s Arkiv og Kartoteker, som derved sikredes dansk Øvrighed og Domstole.

»AF EN FORRÆDDERS PAPIRER« er en Smagsprøve paa dette for Fritz Clausen-Folkene saa kompromitterende Materiale. Lad os sige det med det samme, for at ingen skal blive skuffede: Her er ingen meget store Sensationer, og noget fuldstændigt Billede af de danske Nazisters Virksomhed giver Papirerne ikke, men ligesom man ved at skære et Kloakrør over faar et levende Indtryk af Indholdet, opdager man ved at gennemgaa disse Papirer, at det minsandten alligevel er rigtigt, at Fritz Clausen har været en Magnet for Psykopater, sexuel afsporede Personer, almindelige Bedragere og frække Plattenslagere.

Bortset fra det intime Kig ind i nationalsocialistisk Privatliv i Danmark, knytter der sig Interesse til dette Materiale, fordi det paa uigendrivelig Maade — ved Gengivelse i Faksimile af Breve og Underskrifter — fastslaar, at kendte Personer, ja højtstaaende Ministerialembedsmænd — som for Exempel Kontorchef i Udenrigsministeriet C. G. Worsaae — har spillet under Dække med Fritz Clausen-Folkene.

Disse Konjunkturryttere, der skulde have været Danmarks »Førerstab«, naar Fritz havde grebet Magten, nagles nu ved deres »Dansk Front« og Underskrift til deres Ansvar overfor det danske Samfund.

Pris Kr. 4,00

D. N. S. A. M.
DANMARKS NATIONAL-SOCIALISTISKE

Stratford 70.

D. N. S. A. P. Pasarevaja 4.24.10.-40.
Ode Herraad

B. 3. 4. 5.

ARBEJDER PARTI
RØDE KRO

den 24. Juli 1942

D. N. S. A. P.
DANSKE NATIONAL-SOCIALISTISKE ARBEJDER PARTI

Blum L.H.E. 1941
J.L. H37

ARBEJDER PARTI

Til Partisekretariatet:

L.B. 11317 er i Kjøbenhavn
hermed at have den 24 januar 1934
det i Odense for Railways og her
som skærsom Bar men så godt som
hvorfor han blev idømt
"han afbrød
"kren

1

Arbejds

nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei
Gau Hamburg

Hamburg 36. Gau
27.001. 1. April 1933

Hamburg 36. den
29. Juni 1942

NATIONAL-SOCIALISTISK LÆRERFORBUND
N. S. L. F.
København, den 14/11
Ager

N. S. L. F.

København, den 16/10/4

D. N. S. A. P.s Pressetjeneste
(Official Press Service for Denmark's National Socialistic Peoples Party)

S. A. P.'s Presses
Official Propaganda for Democratic National Socialism (Arbeits Party)

Lebensverb. des 3/1-42.

D.N.S.A.R

CHANDLER HAWK

Re B B
Alma

THE D.M.S.A.P.'s
Reservangata Alle

København K.
Kulturvej 13
Telefon Palæ 5450
Sysselkontoret
P.

D. N. S. A.
DANMARKS NATIONALSOCIALISTIS

42
DANMARKS NATIONAL
e Ommær S

Laver & Ommer Syssel

D.N.S.
Kobenhavn.
nnnnn

D.N.S.A.P. e juridi
Copenhavn.

Jeg vedste ikke bedre, end at jeg havde over
Rådets Anmodning om at udpege en Sagfører
for at overbringe Brevet til Højesteret, der er
Sagfører i dette Øresund, der er vedlagt.
Sagfører i dette Øresund, Højesteret, der er
den og vedligeholdte indtil overfor Højesteret
og jeg vedstod, at den sagfører, der havde
den sagfører, der havde den sagfører, der havde
den sagfører, der havde den sagfører, der havde

Altingebro, den
Tidsten 12
Mars 1888

For further information

Der Minister des Innern

№ 53940.

Auf das Schreiben vom 9. März
1942.

Für die freundliche Zusendung
der Sondernummer des Schulungsheft
D.N.S.A.P. danke ich Ihnen -
Stücke an die -

Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei

Dr. J. W. Miller
Machine Shop

Brüder Grimm
Film, Claudiusstraße 1
Seitendruck-Einstecknummer 90451
Polyscherkonne Film Nr. 2400
Dus-Ross Bild, Spardaße Köln Nr. 2400

Der Benutzer
des Leiters

34. Kanzlei des
26/383/42 30.11/34

An die
D.N.B.A.F.
Kopenhagen
alles 12

Mit die uns freun
hefte "Kannedobreve" a

